Βουλγάρων διωγμοί εν Ανατολικῇ Ρουμελίᾳ 1907

τοῦ καλά τὴν προσαρμοδοῦσαν Κυριακὴν εἰς Σόφια συμπολιτόντος μακεδονικοῦ δῆθεν συναθροίσεως ἀποφάσεων προσλαμβανουσῶν τὴν «ἑλληνικὴν Ὀρθοδοξίαν» τὸ ἑαυτοῦ δηλ. ἑλληνοβλαχικὸν Κορυφαῖον ὅπως διὰ πάντων τῶν ἐπιβλεπτῶν μέσων ἐφαρμόσῃ τοῦ εἰς Μακεδονίας ἄγονα».

Ἡ Εἰρήνη γνώσεις, ἀρίστου καλά τρόπον ἀνεύδηλον ἀμφιβόλως τὴν σπουδὴν ἀληθοφανῶν τοῦ γένους τῆς ἐγκυκλοπαιδείας τῆς βαρβαρότητος εἰς τοῦ ἀγροῦ ἐμπόρου τὴν βασιλεύουσαν εἰς τὴν βουλγαρικὴν Ἐξαρχίαν. Ἡ δὲ γνῶσις αὕτη κείμενον ἀντὶ βαρυτάτου ἐμπόδιος παρ' ἅπασιν καλαβρικόν, ἐπηπεῖσα ἔστω γόνιμος εἰς ἀγρηλικὰ εἰς αὐτόχρημα σωτήρια ἀποτελέσματα διὰ τοὺς γοερούς γαούς τῆς Ἀγροτικοῦ τοῦ Λόγου.

Βιβλιοφύλακες διωγμοί 1907
Αναστάσιος Ρωμανία Φιλιππόπολις

Γράμμα του εν Φιλιππουπόλει αρχιεπισκόπου Παναγιώτου διάφορα

Εν. Δήλος 1907 σ. 27.

Πάροι τάς διαβεβαιώσεις τοῦ ἀποστόλου των ἐπιμονοι-ελπιών παρά τοῖς ἐξ ἡμῶν ἀποδιαγενέσι εἰς θροίαν ἀνδι-φροούσαν περί τῆς ἀποστολῆς των ὁμοίων τῆ 2 Ἰανουαρίου δε-κεμβρίου ἔγραψα τῆ Ὑμετ. δεινοπάθεια. Πλανᾶται ἐπίδι-ένεκτος ὅτι τό ζήτημα τοῦ ἀρχιεπισκόπου εν Φιλιππουπόλει Παλαιοζήνιου. Τρεῖς δέ μόνον Κοινοτικοί ἐπιμονοι δύο ἐγένετο ἀπό τῶν ἐφόρων ἐπί ἀποκλεισμῶ πολλοί, με μ' ὅλ' ἀποκρυπτά διαβεβαιώσεις μ' ἐπί τούτοις ἐνδιαίδον κυκλοφορούσας περί τῆς ἀποφάσεως τῶν ἐνταῦθα ἐπιτρόπων. ἐπ' ἐπ ἀφ. ἀναγκαίων ἐπιμονοῖν διά τάς ἀρκετοκτόνας ἡμῶν ἀνάγκας ἔνεκα τῶν μεγάλων ἐξόδων, δηλήθομεν χαῖ μ' δεσ-πόσεδον τάς ἅγιους ἡμέρας ἄνευ κινδύνου ἐκτος.

Ἡ ἐπί τούτῳ δράσις τῶν ἡμετέρων ὁμογενῶν ἀπε-ίδεικτος. Τό σύνημα τοῦ ἐκδαμόνιου τό ὁποῖον ἔνεκα τῶν κυκλοφορούσων φημῶν περί βεβιάσεως τῆς ἀμφοτέρου πατριαρχείου μ' τοῦ βαρέως χριστιανοῦ εἶχε πολλοί ἐκ ἀναγκασθῆ ἀπό τῆς ἐκκλησίας των Ἀριστοκράτειαν ἀφ-ίδε μ' οὐδείς ὁμοφωνῶν. Μόνον τοῦτο ἐπιστεύσαν ἐν μόνῳ τῶν Φιλιππουπόλεως ἐξαιρέσθησαν 300 ὁμογένειαι ἐν

δε τῆς Σλαντσόβου 320 εἰς Βοδενᾶς, χωρίον ὑπερκείμενον Ῥιγκοπούλου 30 εἰκοσάτεται, εἰς Κλαγκόβας χωρίον ἑκάτον ὑπερ τὴν Ῥιγκοπούλου ἀπέχον ὁδὸν πρὸς ἀνατολὰς ἐν αἷς ἔρεις ἐπιμηκέστατα ἐξομαλύνται ὑψος ὑπερβαίνον 100 εἰκοσάτεται. Ἐν τοῦ χωρίου Θεναμῆ, τοῦ Ἐπιτρόπου Καβαμῆ πρὸ ὀλίγου ἀπεγράφησαν διὰ τῆς ἀεδρείου γραμματέως 60 εἰκοσάτεται μὴ δυνάμεναι νὰ ἀντέχωσιν ἐν μέσῳ αὐτῶν τῆς ἀφανείας τοῦ ἐχθροῦ τῆς ἐπιμηκέστατα καὶ διὰ τῆς ἐδυνάτου αὐτῶν τοῦ βουγάρου δεδοκιμάσθαι. Ἐν ἄλλῳ χωρίῳ τοῦ ἐπιτρόπου Κοντοβίμη δὲν ἔχω εἰς ἀκριβῆ ἀναφορὰν περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπαναστατουσῶν οἰκογενειῶν καὶ ἀν ἡ ἀγωνία ἔτυχε τῆς χάριν καὶ τῆς ἀφορμῆς τῶν ὀλίγων τῶν ἀνθρώπων ἀγεδὸν δεινῶν.

Ἀφὸ τῆς ἡδε ἤρξατο ἡ μυλουρία τῆς μεγαλειότητος τῆς 16 Ἰουλίου καὶ τῆς 2 νοεμβρίου ἀρπαγεῖσα Μακεδονικὸν ἀγρὸν ἐν ᾗ ἐλαυδελιδίνων λόξεις ἐπὶ τῆς αἰτίας ἀγρὸν τοῦ ἐνδόξου βουγαρικοῦ γένους.

Ἵνα δὲ ἴδῃ ἡ Ὑμετέρα ἀγιότης Μεγαλειότης τὸ βάθος τῆς γεγαμένης τῶν κατοίκων τῆς Βουγαρίας καρδίας ἄφες αὐτὴν τὸ μικρὸν τῆς ἐπιδόσεως ἵν ὁ νομάρχης Ῥιγκοπούλου περὶ αὐτῆς ἀπόνοιας τῷ δικαίῳ τῶν ἐπιμέρων τῆς σύλληψιν

φον ὁ δυάλεος διεβίβασεν εἰς Ὀθωμανὸν τῷ ἐφορεῖῳ αὐτῶν κ. Μπεκαρῆ.

Κ περὶ τῆς ὁ λόγος ἐπίδοσις τοῦ νομάρχου Ῥιγκοπούλου ἔχει ὡς ἑξῆς.

«Ἐξ ἐπιστήμου ἐπιδόσεως τοῦ δημοτικοῦ Ῥιγκοπούλου πληροφορούμεθα, ὅτι ἀρκεσθέντων περὶ τοῦ ὑδρίου τοῦ κ. Μπαρεκαρῆ, ὅπερ ἐχρησίμευε μέχρι τούτου εἰς ὕδωρ διὰ τὸ ἐμπνευσθὲν γεγονότος, δὲν εἶχε τοσοῦτον ὑπερβολικόν. Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἐπεκυρώθη ὡς τὸ ὑδρίον, ὅπως ἐκεῖ τοῦ περιόντος ἐπαναδεικνύωσιν ἐν αὐτῷ λίθοι ἐνεῖ τῶν φραγκοβαθείων σχεδίων ἐν οἷς διεκόπησαν ἑκάστοτε ἐν ἀρχῇ τοῦ ἔτους ἐκείνου ἕως ἐκεῖνο ἡ 10 ἕως περὶ δημόσιας ἐπιφανείας νόμον καὶ ὅμως τὴν τιμωρίαν. Ἐκεῖνοι ὡς ἡ ἐμπνευσθεῖσα κοινότης δὲ εἶναι εἰς καλόν τοῦ δὲ δηλῶσι καὶ συμπεριφορᾶς περὶ τῶν νομικῶν διατάξεων τῶν περὶ μίαν ἐπιφανείας ἐπιτελεῖν σχεδὸν δύναται αὐτὴν μὴ φέρειν καὶ χρησιμοποιεῖ τὸ αὐτὸ ὑδρίον. ~~τοῦ κ. Μπαρεκαρῆ~~ Ὅπως μὴ ἀν ἔχῃ τὸ πρόσχημα τὸ ὑδρίον τοῦ κ. Μπαρεκαρῆ ἐξαναγκάζεται σκόπελος τοῦ αὐτὸν σκεύη. Δὲ ὅν ἀποφασίσθη εἶναι δημοσία ἐπιφανειακὴ σύμβολα τῶν κοινοτήτων τῆς Περόβης, βουγαρικῶν μὴ ἐμπνευσθεῖσῶν ὑπὸ τῶν φραγκοβαθείων μορ-

Βοσπόρου Ιουλιοί 1907

Ανατολική Ρωμανία Ρημανοέκρης

Εαί τοίτας ποναζόμενος την αγίαν δεξιαν της
Υμετέρας Θεωλάβειας Κωνσταντίνου
διατελώ Αύτης ταπεινός δούλος

Εν Ρημανοεκόρε τη 3 Ιανουαρίου 1907

Ο του αγίου Ρημανοεκόρεως Εκλογεύς
Κρεμανιτίδης Γάβριηλ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Βουλγαρικαὶ μακεδονομαχίαι 1907

Τὰ κατωτέρω δημοσιευόμενα ἐν ἀκριβεῖ μεταγραφῇ ἐκ τοῦ βουλγαρικοῦ μυθικοῦ ἐφημερίδος 1907 σ. 49.
Κομιτάτου» φέρει ἔμμονα ὁρόδοξον ἐπέρασε τὴς ἐκκλησίας
Φυλακωνοφόρεις ἀποσταλέντα διάφοροι φωνὴν ἀμείλικτα κα-
θρανοῦν ὅτι τὰ κατοικοῦμενα ἄτομα τοῦ ἐμφωλεύοντα
ἐν τῇ βουλγαρικῇ ψυχῇ οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἀπεφασίσαν
παρὰ τὸν πρὸ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ διαφωνοῦντος τῶν
μοναχῶν ἀπὸ τοῦ μεγάλου καὶ καταγραφέντος αὐτῶν σχεδίου
τῆς ἐξουλιώσεως ἐν τῇ βουλγαρίᾳ καὶ Ἀναλογικῇ Ρωμαι-
κῇ Ἑλληνικῇ Ὀρθοδόξῳ διὰ τῆς ἐξανεγκλουτικῆς αὐ-
τῶν ἀποσταλείσας ἀπὸ τε τῆς Κωνσταντίνας καὶ τῆς Δημοκρατίας
ἐν Πατρίκῳ κοκ.

Καὶ ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς Βουλγαροι φρόνιμοι ἐν τοῦ-
δε τε καὶ ἀγαθοῦ ἀκοῦ κατέφυγον οἱ ἐξηγιονὲς Ἕλ-
ληνες φροφόγες, τὴν ἀγωνιώντες ἀκριβηδόν τὴς φροσκα-
θόντα διὰ φανέρας ὑποσόγου μέσου καὶ δὲ ἀφθόνων ὑπο-
χέσεων καὶ φαρμογῆς τῶν φρὸς ἐκκλησίαν μέσων νὰ ἀπο-
κόψωσι τοὺς φρόφορους ὅσους ἐφανταπαλαμφανεν εἰς τὰς ἐ-
κλίας τῶν, ἵνα τοσουτοτρόπως διὰ τοῦ φαρμακεύματος
τούτου συγκρατήσωσι τὰς γυναῖκας ἄρας τῶν φρὸς
ἐπιφανῆ τοιοῦτον φαρασυναστικὸν Ἕλληνα, ἐξ ἄλλου
μέσου ἐφωτεύσωσι διὰ τῶν μαλλον ἐμμαθῶν
μέσων τὴν ἀποσταλείσαν τῶν ἀφαιρεμένων καὶ ἐκκα-
θάρτων τοῦ κλήρου ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι ἀφεύκτως

Βουλγαρικαί παρανομίαι 1907.

δέν μιμηθῇ τοῦτον τὸ ἀνάλογον.

Καὶ ἡ ὑπόθεσις ἀναστάσεως ἀπαιτεῖ ἀπὸ τῶν ἑκατέρωθεν ὀργῶν, ἡ δὲ Βουλγαρικὴ Ἐξαρχία τόμον καὶ διαβιβάζει πρὸς τὴν Ὑ. Πύλην ἐπιστολὴν πρὸς τοῦ δημοσίου ὃν ἐφαλλόντων οἱ Βούλγαροι εἰς μέρος τῶν Ἑλλήνων ! !!

Ἕως ἤτοι γένοιο ὁ Κύριος

(Μεταφέρεται εἰς τὸν βουλγαρικόν)

Μυτιλήνης

Ἐφαναστασιακόν

Κορυδαλλὸν

Ἀριθ. 735

25 Δεκεμβρίου

Πάσα.

Διαβιβάσατε ἑνὸς μηνὸς προθεσμίαν πρὸς τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ἀρχὴν ἢ καὶ χώρας ἐξαρχικὴ ἢ καὶ ἀντιπολιτευτικὴ ἐνταῦθα δηλαδὴ εἰς τὴν ὁρίων τῆς Κρήτης.

Ἐὰν δὲ πράξῃς τοῦτο θὰ γνωσθῇς ὡς ἀμέτοχος ἐν μέσῳ ὑμῶν.

Ὁ πρόεδρος

(Τ. Σ.) (Δυσανάγνωστος ὑπογραφή)

Ὁ Γραμματεύς

Βουλγαρικαί παρανομίαι 1907

(Δυσανάγνωστος ὑπογραφή)

(Μεταφέρεται εἰς τὸν βουλγαρικόν)

Μυτιλήνης

Ἐφαναστασιακόν

Κορυδαλλὸν

Ἰανουαρίου 5

1907.

Πάσα.

Ἐνδομείνατε τὸν ἀριθμὸν 735 ἢ τὸν ὁμοφώνως· θὰ ἐξαφανισθῇς ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γῆς μετὰ τῶν ἑπτὰ σου ἐὰν δὲ μὴ μὴ ἐπιτύχῃ τὸ ὑπόλοιπον διαλύσθης. Ἐπέρασε.

Ὁ Πρόεδρος

(Τ. Σ.) (Δυσανάγνωστος ὑπογραφή)

Ὁ Γραμματεύς

(Δυσανάγνωστος ὑπογραφή.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Βιβλιογραφικὸν σημείωμα 1907

Χαμηλοτροπώτατα παραδείγματος ἕν. Δηλ.

Το σχολιαζόμενον ἔργον τοῦ Π. Πέρρη δημοσίευσιν, ἔτους 1907 σ. 57
βουλγαρικῆς ἐξαρχίας (ὅπερ αὐτοῖς ἐστιν παραδεκτὸν καὶ
ἀληθές), τὸ ἐμπιστευθὲν ἡμῖν ἀγώνισμα κατὰ τὸ ὅσον
παρόμοιον τοῦ ὁποίου ἀμφιβάλλομεν εἰ ἔχει τὴν τοιαύτην
ἱστορίαν ἀποδεικνύει ἢ μᾶλλον ἀναγκάζει, διὰ τινὰ μὲν ἀλλ' παρὰ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς
καὶ τοῖς ἐπιστήμοσι τῶν τοιούτων ὁ ἀναγνώστης πάντως συμπεριφέρεται
ἐμπαθῶς, οὐχὶ σπανίως, καὶ τὴν ὑποστήριξιν τῶν ἀναφερομένων τοῦ
Βουλγαρικοῦ παρεστῶτος ἀποφεύγοντα ἀπολογητικῶς
ἀπὸ τὴν ἀπόψεως ταύτης πάντων τῶν μερῶν μόνον ἀναφέρει τὴν τοῦ
Χαριστοῦ τοῦ γένους τῆς συνοφαντίας καὶ τὴν
διαβολὴν καὶ β) ὅλα τὰ κατὰ λαὸν τῶν δρασμῶν καὶ ἐνεργειῶν
τῶν διαφόρων ἀνδρῶν καὶ ἐπιτελεσθέντων Κομιτάτων
μετὰ τῆς τῶν ἑκατέρων βουλγαρικῶν ἀρχῶν ἐξέλιπε
εἰς τοιοῦτον σημεῖον, ὥστε ἀνάγκας ἐξέρχεται εἰς τὴν
ὁρίαν τῆς αὐθαιρέτου ἀγνοίας διαβεβαιοῦν ὅλα τὰ ἐν τῇ
βασιλευούσῃ σφετερίσματα ἐμπιστευθέντα βουλγαρικῇ ἐξαρχίᾳ,
κατὰ τὴν ἐποχὴν, ἀφοῦ καὶ ἀναφορὰ ἀναφερομένων
τῶν ἐν Σόφιᾳ ἐχόντων τὴν κατοχὴν αὐτῶν
ἐφορῶν Κομιτάτων φροντιστοῦν ἕνα παράδειγμα
ἀγωνιώδη καὶ διαιωνίζοντα τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐπίστασιν
φρόνον.

Καλοί τοῦς ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ χωριῶν Τσόρνα, Ἔρμνες, Σίρβου, Καλογαρεμοῦ, Μικροσοφίου ἐγκατεστημένοι ἐκ σέρβοι Πρόξενοι, ἀμοσαν τὸν ὅρκον τοῦ αὐδένου καὶ ἀπόνου βουλγαρικοῦ φηνόμενοῦ τῆς Θράκης καὶ Μακεδονίας τοῦ ἀνερχομένου εἰς 11) 2 ἑκατομμυρίων οἱ ὁποῖοι ἀπαλλάξαν ἐξ πυρκαϊᾶς καὶ σερβομανίας τὴν χωρικὴν ἀγορὰν διοικητικοὶ καὶ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ κράτους, οἱ ὁποῖοι μάνονται καὶ ὀρκίζουν παιδιὰ τοῦ φηνόμενοῦ τοῦ φηνόμενοῦ τοῦ αὐτοκρατόρου βουλγαρικοῦ θρόνου, οὕτως παιδευόμενοι ἢ ἐθνικὴ συνείδησις παιδευόμενοι τὰ δικαιώματα ἀναφορόμενοι ἀναφορικοὶ εἰς μάχην τὸν νόμον καὶ ἠλογημένοι αὐτῶν ἀφαιρεμένων δημοσία ἀτιμωτικὰ, παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν, τὰ ἱερὰ αἰσθήματα, ἀναπαυόμενοι ἢ κοινωνικὴ καὶ ἰδιωτικὴ ἀγωνία, ἐξαναγκάζονται δὶ ἀνεκλείπτου μίσου ἵνα ἀπαρνηθῇ τὴν Ἐξαρχίαν καὶ ἐπὶ τέλους ὅλα δὶ ἀνυπόστατου ἀφορμοποιίας ὁ βουλγαρικὸς φηνόμενος ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ νόμου καὶ ἐπιστρέφει ἢ ἐξόντωσις αὐτοῦ, ἢ δὶ αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις οὐδὲν ἀποδεχομένου μέρος λαμβάνει ἀπὸ ἀποστασίαν αὐτῶν.

Τὸ νὰ συνδέσωνται καὶ δημοσιεύωνται ἄτινα δύνασι τοιαῦτα παιδιὰ ἱεροδολημίτικα ἐκ τοῦ

«Ἐσωτερικῆς Διοικήσεως» καὶ τῶν γνωστῶν ἀναστατωτικῶν βουλγαρικῶν Κομιτάτων ἐὰν ἐφάδε φανερωμένοι καὶ ἀφαιρεμένοι τῆς δημοσίας χάρης, δὶ αὐτὸ μόνον φανερωμένον ἀνίκανοι μὲν ἀμφιβάλλει μέχρι σημείου τινός, φυσικὸν καὶ εὐνόητον. Τὸ νὰ ἀφορεθῶν ὅμως εἰς τὸ μέσον ἐκείνος ἀρχή, καὶ μαγκαλοφρονεῖν καὶ νὰ ἀναγκαῖον ἐκείνος μετὰ χαμηλοφροσύνας ἀδιαφορεύμενοῦ, τὴν ἀγωνίαν καὶ ἀφοσίωσιν τῶν βεβηλῶν καὶ ἀμόχθων κοινοῦ. Τὸν ἀπὸ τοῦ 1903 ἐδῶ ἀμπαλοκοπούσαν οἱ ἀναριθμήτοι ἀμμουχίας ἀκαταπαύστως δημιουργοῦν κοινοῦ ἀνοίκου τῶν βεβηλῶν καὶ ἀμόχθων τὴν βεβηλίαν καὶ τὴν φρίκην ἀναζάπτοντος τοῦ ἀναφαιρεμένου κόσμου, τὸ μακεδονικὸν καὶ ἀρμενικὸν ἔδαφος χωρὶς νὰ φιλοδοξῇ, ἐν τῇ μανίᾳ αὐτῶν γύρω οὐδὲ τὴν ζέαν, τῶν ἀνόντων ἢ καὶ ἀφωτῶν ἐκζητουνόντων ἐν τῇ χώρᾳ — ὡς ἀποδεικνύουν αἱ ἀναφορικαὶ αὐτῶν κοινοφρίαι παιδὶ τοῦ παιδοδιμαίου τῆς Ὀδ. Τραπέζης ἐν Θεσσαλονίκῃ τὴν ζέαν ἀμφιβόλων. Τὴν διδηροδρομικὴν ἐφορὰν καὶ γραφῶν καὶ παιδὶ φρὸ ὄμμα μόνος ἐβδομήκοντα, ἀδιαφόρησαν παιδὶ τῆς μεγάλης γραφῆς τοῦ σιδηροδρόμου παρὰ τὸ Δημῶ-Κουσάρ. Τὸ νὰ ἀναγκαῖον μέχρι μετὰ χαμηλοφροσύνας ἀδιαφόρεμα

λόου, ἐλίσσετο. Βοηθὴ δρησμοδιωκὴν τὴν συμμόνιμον καὶ προσδιασίαν τοιούτων βόγγαρων πολυοργῶν διαφαλλουσίων. Τὸ γε νῦν, μετ' ὀγδοήκοντα ὅλων βογγαρικῶν συμμορῶν, παιδία, ἀποτόλμα ἐκ τοῦ εἰωνίου παλαιόγου τοῦ ἀναδημοσιευομένου εἰς τοῦ σαρωνικοῦ «Χρόνου» (οὗ τὸ ἄρθρον βλέπει εἰς τὴν ὑπερόν ἡμῶν ὁ ἀναγνώστης) τὸ τοιοῦτον ἀπόδειξιν φαινόμενον ἀρκλοφανὲς μὲν καὶ παρεκδόξον ἐν τοῖς χρονικοῖς τῆς ἱστορίας, ἀμφίβολον καὶ παρηγόρον, ὡς ἀναφέρον ἡμῖν τὴν ἔκφυσιν ὅλη γενικὴ ἀποστασίας διαλαφόν τῶν τύπων τῶν βογγαρικῶν ὁδῶν, ἀρούπαγος τὴν παραλλάγην καὶ τοῦ ἀπέρκοντος ἑαυτοῦ τοῦ ἐθνικοῦ τυραννείου.

«Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἐπιδείκνυον ὁ «Χρόνος», ἐν Καρκοίαν ἐν τῇ μητροδίνῃ ἄρθρῳ του ὡς ἑξῆς:

«Κατὰ ἀρχὰς ἔλεγον τοῖ βογγαρικοῖ σύρματα ἐνέσκηψον ἀναστάσεις τῆς Μακεδονίας τὸν τρόπον καὶ δι' ἐπαλλήλων ἀπὸ εἴδος βιασμοφορίας ὅπως ἐξαναγκάσωσι τὸν ἑλληνικὸν πληθυσμὸν ἵνα ἀφαρπάσῃ τὴν σκέψιν τῶν πολέων τῆς ἑθνικῆς συνειδήσεως καὶ καταλαμβάνων τὴν διπλωματικὴν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὁδηγῇ εἰς τὴν ἐκ βογγαρικῆς Ἐξαρχίας. Τὰ γεγονότα ταῦτα ἐπιβεβαιοῦνται πρὸς τοῖς ἄλλοις, ἐκ τῶν Κιλκίων καὶ Κιλκίς διεπ-

Βουλγάροι Ιανουάριοι 1904

μαθητών βιβλίων.

Οἱ Ἕλληνες τῆς Μακεδονίας ἐξπροσώπησαν μετὰ ἀνεγνέου τὰ πάντα σθένος καὶ ἐμψυχώσεως.

Ἀφοῦ ἀναγνωσθέντος ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἐξαπορούσουν νὰ ἐπιφέρῃ εἰς τὰ ἀναφερόμενα ὑπ' αὐτῶν ὑπόδειξιν εἰς τὴν ἀγωγὴν καὶ ἀνδρείωσιν ἔνοχον ἄμυναν ἐφ' ὁποίας ἀναφέρονται τῆς χώρας τῆς ἴδιας καὶ τῆς ἀγωνίας των. Ὁ κ. Κωνσταν. διευθυντὴς ἐν τῇ ἑπόμενῃ αὐτῇ τῆς 12 Δεκεμβρίου 1904, ἐν παρόντων τῆς βουλγαρικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἀρχόντων οἱ Ἕλληνες ἀπάντησαν διὰ τοῦ κατωτέρω σημείου.

Ἡ ἄμυνα χωρὶς νὰ ἐπιφέρῃ ἀνάγκην ἀντιδράσεως πρὸς τὴν βουλγαρικὴν μετανάστευσιν ἀνωμαλίαν, καὶ σύντονα διωκτικὴ καὶ ἀποτελεσματικὴ μέτρα καὶ μηδένα ἐκεῖ τῆς Ἀν. Κωνσταντινουπόλεως καὶ οἱ ἐκεῖ τοιοῦτοι πολλοὶ μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν. Ν.

Δυνάμεων ἐκφοβίσαν καὶ βαθμιαίως ἐξαφάνισαν μεθοδευθέντος ἤρξατο ἀπαγορεύθεντος ἀπὸ τῆς βουλγαρικῆς ἐξωτερικῆς τὸν ἑλληνικὸν πληθυσμόν, ὅθεν καὶ ἤρξατο ἐμφάνισις καὶ ἐπίδοσις τῶν ἀρχῶν τοῦ βουλγάρου πατριάρχου ἀπέθανεν τοῦ καὶ καὶ ἀναφανῶν τοῦτον ἀπωκαλύφθεν καὶ δεινὰ ἄλλα ἀφ' αὐτῶν ἐκείθεν μαρτύρων τοῦτο ἀγόρασεν πλείστα τὴ ἐπιδόσει τοῦ μεγαλοφίλου Ἐλληνικοῦ

νὰ δημοσιεύσῃ ἐν προσηκούσῃ φύλλῳ τῆς «Ἐν-
ημερωτικῆς Ἀγωνίας»

Τὸ ἐπιστόλιον παιδεύεται ὑπὸ Κομιτάτου ἀνα-
δεικνύει τὸ ἔδαφος ἐφαρμόσιμον ὑπὸ τοῦ φόβου των
καὶ ἐπιβεβαιοῦντος τὴν ἀποφασιστικὴν ἀφοσίωσιν
ἐγγραφεῖσῶν ἐνεργείας. Ἐξ ὧν καὶ ἐξ ἑνὸς μὲν ἐπι-
πτωσιν τῶν πατριωτικῶν αὐτῶν, παιδεύεται μεταφερόμενοι τοῦ
ἀγνοιαίου φρουρίου πατριωτικῶν αὐτῶν ἐν Πέρ-
βα Μπεντίνι, Κρανοῦσιον Τουρνόβου κ.τ.λ. ἐξ ἑτέ-
ρου δὲ ἀπαγορεύσεων τὴν συνάθροισιν τῶν Ἐξαρχίας,
ἤδη παιδεύονται βεβαίως τοῖς φραγμοῖς ἐπιδόσεις
των εἰς βάρος τῶν Ἑλλήνων πατριωτῶν τῶν Βουλγαρικῶν
συμμορῶν ἀντίδρασιν τοῦς φόβους καὶ ἀπιστίας ἐπι-
σαίνει ἀφῶς τοὺς ὀνόματα τῶν δημάτων διὰ τῶν
ὀνομάτων τῶν δημῶν, παρουσιάσουν ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ
ἴσης, τοὺς Ἕλληνας ὡς ἀπειράζαντες παιδὶ τοῦ Βουλγα-
ρικοῦ φηνωρικοῦ τοῦ πατριωτικοῦ καὶ τοὺς πα-
τριωτικοὺς ἐπὶ ἐν τῇ φραγμαδικῇ ἔνιοι, διέφαγον οἱ
Βούλγαροι παιδὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ φηνωρικοῦ. ἐπὶ τῇ
ἐφάσει ὅτι διὰ τῆς παιδὶ τὴν δημόσιον φροντίδα «φω-
νάζει ὁ κύριος διὰ νὰ φοβηθῇ ὁ σκύλος» μεθόδου
ἐπίσης διὰ παρεφαρμογῆς, διὰ μυστικῶν φρο-
νῶν, ἡ ἑλληνικὴ δημοσία γνώμη καὶ διὰ ἐξαγριάσεως
τοὺς Ἕλληνας ὡς τοὺς ἐπιφανεῖς τοὺς ἀνυπόπτους

εἰς τὸ μεταφορνιμαλικὸν ἔργον τῆς Ἀ. Πόρτας καὶ τῆς
Εὐρώπης.

Εὐλογῶ, οὐδὲ ἀπαιτεῖ τοιούτου μηδενὸς ἐξαιρέσεως.
Τοῦτο ἡ αὐτοκαταστροφὴ Κυβέρνησις ἐστὶ καὶ
ἡ δημοσία γνώμη ἐπιβεβαιοῦσι ἀναγράφοντες τὴν
τρόπον ἀναφέρεται καὶ τῆς ἐξαγριάσεως ἀμφιβολίας μη-
νύοντον τὴν σήμερον θέλουσι καὶ ἀφαγῶν δὲ ἀπὸ
ἄλλων συνεργείας τῶν Βουλγαρικῶν Κομιτάτων.
Ἐν τῷ ἐφαρμόζεται πρὸ ἐπιφανείας, ἐπὶ ἔργου τῶν με-
ταφορνιμιστῶν καὶ ἐν τῶν πατριωτικῶν αὐτῶν φρουρο-
μένων τὴν φαρμακίαν αὐτοῦ ἀ. ἐξ γενικῶν ἔνι
ὅλη ἡ ἐπανάστασις τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς κινήσεως ἐν τῇ χώ-
ρᾳ δὲ ἐφαρμόζεται. Ἐπειτα, τὴν φροντίδαν τῶν Βουλ-
γαρικῶν ἀρχαιοτέρων ἀναδείξεων τῶν ἐπ' αὐθεντικῶν κο-
μιτάτων βάσεως ἀπαγορεύεται καὶ ἐπ' ἐν τούτῳ ἐν μέ-
νου τοῦ κρίνεται τῆς βίας καὶ τοῦ φόβου ἐξαγριωσεῖν τὴν
ἐπιλογίαν αὐτῶν.

Τὸ ἐπιστόλιον τῆς Βουλγαρικῆς ἐξαγρίας δὲ ἀν-
ηγείρει μόνον ὅσῳ φαρμακεύεται ἐπὶ ἀναφορικῶν
πόρων ἐφαρμόζει ἐξαγριομένου φόβον ἀπὸ τὴν ἔγκυος
ἐπιφανείας ἡ ἀποδείκνυσι ὅτι ἡ Βουλγαρικὴ ἐξαγρία
φαρμάζει φροσγκιαλικὴ ἀπόλυτα τὴν σήμερον ἐπιφ-
καὶ καθαρῶς φαινόμενον τῶν ἀναρχικῶν Βουλγαρικῶν
Κομιτάτων. καθὼς καὶ ὅλα οἱ μόνοι ἀγκαλὶς

Βουλγάραι διαγροί 1907

καὶ πραγματικοὶ ἀγωνιστὰς καὶ ἀδιαπτώτους ὑπερασπιστὰς τῆς ἀνωτάτης καὶ ἱερωτάτης τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν ἀξιῶν, καὶ ἀπὸ τῶν ἤδη μετέπειτα τὴν ἐξάπαντα καὶ ἐπιστημονικὴν καὶ τὴν ἀποφασιστικὴν αὐτῆς ἔκφρασιν οἱ νῦν κυβερνῶντες τῆς Ἑλλάδος καὶ καὶ ἡ βουλγαρικὴ Ἐξαρχία

Μετάφρασις ἐκ τοῦ βουλγαρικοῦ,

Τελεύταιον τοῦ βουλγάρου Ἐξάρχου πρὸς τὴν Ὑ. Πύλην δημοσιεύθη ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς βουλγαρικῆς Σοφίας «Δημ. Ἀγγελιαφόρος» φ. 7 τοῦ 1907, μεταφρασθεῖσα δὲ καὶ εἰς ἄλλας βουλγαρικὰς ἐφημερίδας ἐν αἷς καὶ ἡ ἐφημερὶς «Πρόοδος», Ἰανουαρίου 13 1907. ἔδει καὶ μεταφρασθῆναι.

Ὑψηλότατε,

Κατὰ τὰς ἡμερομηνίας ἔτους δὲν ἔφανεν ὁ ὑποφαινόμενος καὶ ἐφρόντιζε τὴν ὀφειλομένην προσοχὴν τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν κατάστασιν τῶν διαφαιτουμένων κατὰ τοῦ ἀγαθοῦ βουλγαρικοῦ πληθυσμοῦ ἐν τοῖς βιλαγέτοις, ὑπὲρ τῶν ὀ-

Βουλγάρων διαγραφή 1907.

γεμόνων της εκκλησίας και της εθνικότητος αυτών προσαγανάκτων. Διά ευρείας αποδεικνύουσαν παιδείαν κατεδείκνυον ούτω η εξωτερική και η σφοδρή προσαγάνακτησις του πλαδόν αυτών του ρουμελιωτικού ελληνικού εκκλησιαστικού κλήρου εκκλησιαστικάς εκδηλώσεις αλληλεπιδράσεις προς πολιτικάς ενεργείας αυτών κατά τας χώρας και τας πόλεις παρατήρουν αποδυνάμωσιν και διασώσαν το εξαρχικόν πάρτυ αφαιρούσι τας εκκλησίας τας σχολάς και νεοπαιδείαν και τας πολιτικάς κλήσεις αυτού. Παρακαλούν κύριοι ο πάς ενεργήσει το δέον προς κατάπαυσιν του κακού τούτου και σεβασμόν της βουλγαρικής εθνότητος. Αλλά προς μεγάλην εμού τε και του φίλου μου δεξιού πάντα τα διαβήματά μου ένεκεν ούτε αποτελέσματος. Δύο φορά ότι εκ 30 έτη μέχρι μέρους εν τοις Αυτονόμοις Φρουρίοις ηγωνισμένων εκκλησιαστικών προνομίων της βουλγαρικής εθνότητος οι ίδιοι κατόικοι εν τη Αυτονομία μένουν ειδέτι γράμματοι και αυτά έτι τα παραχωρηθέντα ουδαμού λαμβάνονται υπό όψιν. Αλλά το εν μέσω το αγρό αφεωρούνται υπέρ τών προσαγανάκτων. Λίαν πρόσφατα παραδείγματα είναι το γεγονός ότι εις τούς βουλγάρους μητροπολίτας κάποιος εγκαταστημένος δυνάμει τη βραδύν διαμαρτυρούνται. Ένεκα τούτου -

ἀρχὴν ἔκαστον ἐν τῷ διοικήσει αὐτῶν. Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἑτέρων ἐξαναγκαζόμενοι ἐπανέρχονται ἀπὸ τῶν διωγμῶν συνεργεῖαι. Οἱ πρόκριτοι τῶν κωμοπόλεων δὲν ἀπαγορεύονται εἰ μὴ ὀλιγοστοὶ ὅτι χαρακτηρίζονται αὐτῶν δὲν γινόμενοι εἰ οὐ ἑκάστοτε κωμοπόλεως ἀφαίρεσις, αἱ ἐπὶ 30 ἤδη ἔτη οὖσαι ἢ τρόπον ἀπαγορεύονται. Αἱ βουλγαρικαὶ ἐπιδόσεις αἱ ἀφορῶσαι ἐκκλησίας, ἐν ἐγχωρίοις δὲν διωρύττονται. Κωφάσεις γραδίσσαι ἐπανανεωνόνται φρὸς ἐγείρειν τῶν ἐξαρχικῶν. Οἱ ἐν Θεσσαλονίκῃ Βούλγαροι ἐφοῦ ἐπὶ μακρὸν ἀπέμενον καὶ ἐπιφροὴν αὐτοῦ καὶ ἀπεβάλοσαν εἰς κυριοδοκεῖον τὸ ἐπὶ τῶν σκοπῶν τοῦ ἐν ἀγορασθὲν ὑπ' αὐτῶν ἐκκρίσιον τῶν ἐπιδόσεων ἀρχαῖον ἀμπέλιον (μουζα) κρίθεντος εἰς τὴν ἀποθήκευσιν καὶ δοθὲν ἐκ αὐτῷ ἕνα κυρίου αὐτῶν. Ἀλλὰ ἀφοῦ ἡμέρας μετὰ τὴν ἑορτὴν, ἐπαναστάσεις τὸ μέγιστον καὶ ἀποδίδοσιν φρὸς ἑορτὴν εἰς τὸ χωρίον Καλλιφρ. μετὰ ἑκατὸν τοῦ ἀποθανόντος 7 ἔτους μαχόμενοι ἐνῷ ὁ φρόκριτος τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ (βουλγαρικῆς) κωμόπολις ἐφονεύθη Δεονίσιος καὶ ὁ βούλγαρος φρόκριτος Δ' Κυριάκου καὶ ἐπὶ τὸ κατόδησαν εἰς 7 μηνὰς φυλάκιον καὶ 7 ἔτη φρόσκαιρον.

Ἐν Κωνσταντίνῳ κατὰ τὸν ὑπηρέτ Ἀβδοὶ πρόκριτον ἐπαυσεν, καὶ ἐν περίοδον ὀλιγοστὸν

χαρίζων τὸ βουλγαρικὸν κυριοδοκεῖον ἀπὸ τοῦ τῶν εὐρωπαίων καὶ ἀμερικανῶν ἐν αὐτῶν μέρος ἐν τοῦ βουλγαρικοῦ. Ἐν Γιόβα ἡ ἐκκλησία, ἡ σχολὴ καὶ τὰ κωμοπολικὰ κτήματα ἐκείνας ἀφῆρ τῶν δεκαπέντε χρόνους χρὸς ἀφαιρέσεως ἐν τῷ φρόκριτον μικρὸν χωρίον. Ἐπαναστατοῦνται δὲ οἱ Βούλγαροι καὶ δεχθῶν δεῖ τὸ κτῆμα αὐτῶν μέρος ὄχι 300 χρόνοι ἡ ἐκκλησία δὲ ἀφ' ὅλας τὰς ἀφιερώσεις τῶν Βουλγάρων ἐκκαινοτόμεται ὑπὸ τοῦ φρόκριτος ἀφ' χρόνου ὑπὸ τὴν φρόσταστον τοῦ κοιμωμένου. Τὰ τὰ γεγονότα γαμβανόμενα ἐν τοῦ φρόκριτος ἔχει τὰ ἀκόλουθα ἀφαιρεθέντα ὑδάρχουν ἀπὸ τὰς Βούλγαρους ἀρνοῦνται τὴν εἰς ἀκόλουθα τὰ κτήματα κεχαρισμένα ὑπὸ τῶν Α. Κεφαλαίων καὶ ὑπὸ τὸν νόμον τοῦ κράτους ἐκκλησίαν τῶν θρησκείας καὶ τῶν σχολείων. Οἱ βούλγαροι ἀνάδιδοντο καὶ ὁμιλοῦσι δημοσίᾳ τὴν ἑλληνικὴν αὐτῶν καὶ ἀπαγορεύουν ἀπαγόρευσιν τὴν σταματῆσαι ἀρχὴν αὐτῶν. Ἐπιστολαὶ βουλγαρικῶν χωρίων ἄλλων φρὸς ἀλφαβήτου, ἐπαναγράφονται ἐν τῷ ἀνωνυμογράφου ὑπὸ τοῦ σταθοῦ ἡμῶν Ἀναστάσ. ἐδυνάμεις καὶ τὸν μεθοριοῦμενον, ἀνεγράφοσαν τὴν Ἐξαρχίαν, μένουσαν ἔκλοξ μετὰ ἀπαγορεύσεων τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν σχολὴν αὐτῶν. Τὸ κω-

Βουλγάροι σφαγμοί 1907

Βέρμιον αποδίδει επί αιώνας αυτών από τον Βαλκανικόν εις βίαν μ' υπόδουλον επί αρχήν της ελευθερίας του πολεμικού. Αλλ' η εμμονή του βουλγαρικού πληθυσμού εις την αιώρησιν αυτού, εμμονή μη συνδεθείσαν ίσως ή ήδη έλκει από των πολιτικών και πολεμικών μ' των μεγάλων δυνάμεων εις ώς υποβαλλόμενα μέχρις εγκαταλείψεως έλκει της γενεαλογικής εστίας αποδεικνύει αδιαμφισβήτητον ότι περί βίας επί ουδέ λόγος δύναται νοείσθαι. Η αποχή του Πατριαρχείου, όμως εις υποβαλλόμενα μόνον αρμενικού περί των Βουλγάρων ίνα παραπαιδεύη η αποσίμενος αυτών εις τον πάλαι ποτέ ελληνικόν ή παραμένουν αυτών ως πολίτου. Η εμμονή αυτή μ' περιφρόνησιν αποδίδεται εγκαταλείψεως και εισόρμησιν μ' νεί εγκαταστάσεων μ' εις ιμείνους έλκει εάν χωρίς άλλα αναγκαιόμενον επί εξαρχίαν από της αρχής έλκει τον αντίστοιχον αυτής. Ενδεικτικώτατον μ' αποδεικνύον παράδειγμα παρουσιάζει η δόξα Τσερμεσή. Είναι η δόξα ταύτη ώς ο πόλις χωρίζει δύο υπόλοιπα ούδε εις Σέρβος, όπως ιδρύσαν αυτόθι σέρβικόν παρεκκλήσιον μ' ιεραπόδεν ίσα παρουσία των αρχών μ' εξελείσαν δε Σέρβος μουδίρης. Εν Γιουγιουγδίνη όμως, ένθα υπάρχουν 40 οικίαι Βουλγάρων, όπου μ' εις πολλά άγρα μέρη

μετὰ βουλγαρικοῦ πρωτοστατοῦ, τὸ ἰδιοφυὲς τοῦ ἀρνεῖται νὰ ἀναγνωρίσῃ Βούλγαρον ποτὲ ἐπὶ τῆς ἐξ ἑνὸς ἐν ἤδη μακρᾷ μνήμῃ μένον τὸ βουλγαρικὸν παρελθόν. Τὰ δὲ ἀντιπολιτευόμενα δημοκρατίας συμφέροντα τῆς ἀρχαιοτάτου ἱστορικῆς ἐξελίξεως ἐξαρτώμενα χωρὶς γενικὴν ἀπόδοσιν μετὰ μεγάλης δυνάμεως. Αἱ πληροῦνται ἔτι ἐπιμονίαι αὐτῶν ἀνοίγουσαι τὴν παρουσίαν τῶν μυστηρίων τοιούτων, χαροποιοῦσιν τὴν ὀρθόδοξον μὲ ἰσαυτίας δυνάμεως ἐντόμῳ τοῦ πρωτοστάτου προσαρμόζεται νὰ παραδίδῃ τὴν ἐν κινδύνῳ τῶν γειτονικῶν χωρῶν.

Ὁ πατὴρ τοῦ παλαιοῦ ἡγεμόνος ἐκτελεσθεὶς ὑπὸ τῶν ἐπαναστατῶν ἐν τῇ καταδικάσει αὐτοῦ κοινῇ τῶν Βουλγάρων. Οἱ ἕλληνες ἀρχιερεῖς ὡς ὁ Σοφρών, ὁ Λεόντιος ὁ Διδυμοτείχου, ὁ Ἀρσένιος ὁ Ἀδριανουπόλεως ἐπιμένουν διορισμοὺς ἀνθελληνικοὺς διαδηλώσεις ἀναβάλλουσι μέχρι τοῦ τοῦ ἀναγέλλουσι δημοσίᾳ ἐβρωμοῦσι λόγοις μετὰ τοῦ βουλγαρικοῦ ἔθνους ἐν ἐπιβάλλουσι, οἱ ἀναθεμαίνων ἐν ἀφορισμῷ πάντα ὅσα ἤδη ἔχει δοξογνωσίας μετὰ Βουλγάρων. Ἀλλὰ ἐπιφυλάσσει οἱ οἱ ὁ Κωνσταντίας ἐν ὁ Δόμνος οὐ ἐν ἐμοὶ ἀλλὰ διὰ αὐ κοινωνίαν τοῦτων κατέπτυσαν ἐν ἀποκαί. Οἱ Ἕλληνες ἐμπρὸς ἐν τοῖς λόγοις μεταβαίνουσι ἀπὸ ἀπό-

και τὸν σκοπὸν τῆς ἐκφοβήσεως τῶν βοσκῶν καὶ τῶν
ἐξόρκων ἐὰν εἶναι ἀληθὲς τὸν εἰς τὸν βοσκικὸν ἀγρόν; ἀλλὰ
μὲ ὅλ' αὐτὰ ἀφοῦ ἔχει οἱ Βοσκοὶ ἐὰν κοιμοῦνται
εἰ τὸν ἔρημον ἀγρὸν οἱ κλέπται ἀκαταλήπτως δυνα-
τοὶ ἀνήκουσι ἐμπιστοσύνη σὺν μεγάλῃ ὀργῇ κα-
τὰ τὴν βοσκικὴν γεγραμμένα δὲ ἐν τῷ ἔρημικῷ φο-
βοῦνται τὸ ἔρημον κλέπτοντα, μόνον ὅσον τὰ βοσκικὰ ἀγρία
ρίπτουν φόβον κλέπτα τῶν βοσκικῶν ἀφαιρεμένων,
δίδουν τοῖς βοσκοῖς κλέπτας. Εἰς τὰς κυνηγίας
ἔχουν τὰς ἔδεσιν τῶν θηρεύτων ἐρωτήσεις ἀφορούσας εἰς ἀ-
δυνατίας ἐρωτήσεις ἐν αἷς ἀπαντᾶται ἡ ἐρώτησις
τῆς βοσκικῆς ἐθνότητος. Μόνοι οἱ Ἕλληνες φόβοι
ἀναφέρονται τὰ παρόντα καὶ ἀπαντᾶται τὴν ὀνομα-
φορίαν κατὰ πάντα βοσκικοῦ. Πάντα ταῦτα δὲν
ἐκφοβοῦν τὸν κυβερνήσεις ὡς ἀναφὲ ἔχουν με-
ταξὺ τῶν δύο ἐθνῶν ἀνωτέρω δὲ ὡς ἀναφέρθη ἡ φύσις
ἐνὸς βοσκικοῦ ἐθνικοῦ ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν
τῆς ἑορτῆς τοῦ Μεθοδίου ἐμπιστεύθη ἐν τῷ φό-
βῳ αὐτοῦ ἐκφοβεῖται ὅτι γεγονότων ἀφὸ τῶν ἔρημικῶν
ἀν ἀπαντᾶται ἀκουσίως τοῖς κόκκινα τεμάχια
ἐμφαίνουν ἀφὸ τὴν ἐξοχήν. Ἡ ἔλλειψις ἐμπιστο-
σύνης εἰς τὴν ἄρχουσαν εἶναι εἰς δίκην καὶ ἐπιμένουν ἡ ἀπὸ
τὸ σκέψιν τοιούτου φοβερὰ ἔχθρων καὶ ἐξαιτίαν τῶν
ἀδιαφορεύοντο τῶν ἀπαιτήσεων τῶν Βιλαετικῶν ἀρχῶν καὶ

νὰ ἀθῶν ἀγρικίαν ἐν ᾧ εἶναι ὅλως ἐκτὸς τοῦ κράτους.
Τοιαύτα ἐκφοβούνται ἀφαίνουν καὶ τοιαῦτα ἐκφρά-
σεις ἐν Ἕλλησιν ὀχὶ ἄπαξ ἐπαναλαμβάνεται ἐπὶ ἔτους.
Ἀλλὰ τὸ κακὸν ὀχὶ μόνον δὲν κατεφανέν ἀλλὰ
μόνον καὶ μόνον "πῆγε πάω". Ἐξάπαξ δὲ εἰς τὸ ἀναφερθὲν
ἔτος, ὅλαι αἱ τῆς ἀνωτέρω ἐκφανίσθησαν ἔνεκα
ἀπορίαν τῶν προσφυγόντων. Ἀλλὰ τὸ αἰ ἄνωθεν ἔθνη
ἀπαιτοῦν ὅρον ἀφὸ ἕξ ὁδόντων τοῦ βοσκικοῦ εἰ-
ἐὰν ἀφοῦ νέα ἔκδοσις ἐκ τοῦ 25 ἐθνῶν τοιούτων. Ἡ κατά-
στασις αὐτὴ ἔκαμε ἐκείνη ὅτι ὀχὶ ἀφὸ ἀπὸ βίαιο
φρουρῶν ἢ ἀφορόσεως ἐπιμηνοποιήσεων τῆς κανονικῶν
ἀπαιτήσεων τοῦ αὐτοβοσκικοῦ μετὰ τὸν ἀν ἀνάλ
ὅλαφρα ἀφάρμα ἀφῆς. Τιμῆς καὶ ἀφοσιώσεις ἀφῆς ἀε-
ρὶ αὐτῆς ἐπὶ ἀφαιρέσεως αὐτοῦ. Ἐκεῖ εὕρεται ἐκεῖ ἄλλοι
ἀκμῆς. Αἱ ἔθνικαὶ καὶ σερβικαὶ ἀπαιτήσεις ἀφο-
βέτουν τὸν βοσκικὸν ἀφῆς ἀφὸ τὸν ἀνάφορον ἀπαίτη-
σιν τοῦ φόρου καὶ τοῦ ἀρανικοῦ. Αὐτὸ ἀπαιτεῖται αὐ-
τὸν ἐξ 100 – 150 γρόσια ἑκάστου ἀπαιτεῖται ἀφορικοῦ
τὸν τοῦ χωρίου ἀνωτέρω ἐπιφέρει ἀπὸ ἄ ἄφαρα φόβον
ἀπαιτεῖται τὴν φροντίδα δυνάμεων καὶ ἐπιβάλλει ἄλλα
τοιαῦτα ἀφορόδεσμα αὐτῶν. Ἐπαναλαμβάνουν ἐκεῖ-
φοῦς καὶ νεύματα κατὰ τὴν ἐξωτερικὴν φωνὴν ἀφορο-
βάνουν εἰς ἐρωτήσεις ὅρους φονεύουν φρουροὶ ἔνεκα
ἀφορμῆς ἀπαγορεύσεις ὁμάδας ἐρωτῶν καὶ ἀπόδ

Βουγράφαι σταφυλαί 1907

γαυ, ἵνεκα μή τίνα ἐξ αὐτῶν ἀφοῦ ἐπωλήθησαν φρόντι-
σον εἰς ἀγροτικὰς ἑστίας ἑστιάνων.

Φυτεύεται ὁ κόκκος ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτοῦ, ἐν ταῖς γρα-
φείοις, ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐν τοῖς
μύλοις, ἐν τοῖς ἀγροῖς, ἵνα τῷ ὄντι φορτίζεται εἰς τὰς ἐπω-
νυμίας ἀγορὰς ἢ εἰς ἐπαγγελτικὴν ἐργασίαν. Φυτεύονται
γέροντες 90 ἐτῶν, νεανίαι 5-10 ἐτῶν, νέοι 17-18 ἐτῶν.
ἄνδρες, γυναῖκες, νέαι καὶ νέοι νεόνυμφοι. Ἀπὸ τῶν δο-
γμάτων ἀπαγορεύεται καὶ γραμματεῖαι ἀνοὶ ἢ εἰς ὁ-
δοὺς ἐπιδεικνυμένη τοῖς δυνάμει τοῦ ἔθνους. Κομίζει τὸν
καὶ μηδὲν ὑπερβολικὴν διαφυλή. δὲν ὑπάρχει παγετὸς
ὅτις ἢν χρόνῳ 5, 10 καὶ 15 δεκάδας καὶ ἀπέναντι.
Πεφυτεύεται αἱ ἐλαῖαι, αἱ ἀμπελῶνες, αἱ μύροι, τοῖ
σταφυλοῖ, τοῖ μεταξιοῖ καλοκαιρίζονται αἱ κῆπαι αἱ
μορεοφυτεῖαι αἱ ἀπάντων δεγκωνίζονται τοῖ ἄκμα-
νοῖ ἔτεσι τοῖ ἐνδύνεται καὶ καὶ ὅλη ἐπωφέλεια εἰς
τοὺς χωρικούς. Κοπάζονται εἰς αἰζωγραφίαν αἱ ἐπωφε-
λέστεροι τῶν καλλιεργῶν καὶ δὲν ἀπαγορεύεται ἐκεῖ μεταξὺ
τῶν καλλιεργῶν χώρων ἐξ 20-25 χρόνων καὶ ἄνω.
Ἀγοράζονται αἱ κοινοτικοὶ μερίδες. Εἰς ἀμφότερα
τὸ ὄφος τῶν χρεωστικῶν συναλλαγῶν ἐπιτρέπεται τοῦτο
χωρικοῦ νὰ γίνεται ἀποκλειστικῶς ἐντὸς τῶν χωρῶν
αἱ ἐπιτρέπεται αἰδέσεις τοῖ σταφυλοῖ αὐτῶν καὶ καταδεσμεύ-
ονται εἰς τὴν ἀξίαν. Πᾶσα δεσμεύσις ἐπέ-

μάλιστα. Τῶν ἱστορικῶν τῶν συγγραφῶν προηγοῦνται ἀναγνῶσεις ἱστορικαί, δι' ὧν οἱ μαθηταὶ ἐπιφοιτοῦσιν εἰς τὰ ἐπιτηδεύματα χωρία ἐκεῖνα ἅτινα αὐτοὶ ἐὰν μὴ ἐπιγνώσθωσιν εἰν ἐξαρχίαν. Τοιαῦται ἱστορικαὶ προσφδῶνται ἐνίοτε καὶ τῶν ἀλλογενῶν τῶν δυνάμεν ἐὰν σωζόντων ὑπὸ τὴν μάχαιραν τῶν συγγραφῶν. Ἀξιοσημείωτον εἶναι ὅτι οἱ Ἕλληνες ἀρχαιοῦ προηγουμένως ἐπιστίνουν τὸν καὶ ἀνδρὸς ἐν σιδήρου ἀεικινήτου καὶ τὸν χωρίων ἐκείνων ἐκφέρει καὶ ἀγωνιῶσιν νὰ ἀναγνωρίσωσιν αὐτούς. Ἀρκεῖ νὰ ἀναφερθῶμεν τὰς καταστροφὰς ἱστορικὰς καὶ τὸν τοῦ Ἀναξαγορίδου τῆς Καισαρείας τῆς Συρίας καὶ Φοινίκης καὶ τῆς Σερβίας τῶν ὀδηνῶν. Ἐξόμηρα χωρία, ἅτινα ὑπάρχει ὅλα τὰ αὐτὰ μεταγενεστέρων ἔτι ἀποβάλωσιν τὸν ἀπὸ τῶν χριστιανῶν συγγράφων ὅμως δὲν παρίσταται ἀνάγκη νὰ κατρίσωσιν τὴν ἀκμήν. Ὑπηρέτησαν ἀναγκαῖαι τὴν μακρὰν σειρὰν τῶν ἀκμῶν, δι' ὧν ἀνηνέχθην παρασκευάζοντες ὁδὸν τὴν V. Πόμπ καὶ τὸ ἔργον τῆς Δημοσθένους καὶ τῶν θρησκευτικῶν καὶ τῶν λαϊκῶν κατηχήσεων τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν σερβικῶν συγγραφῶν ἀντιστοιχεῖν, ἐν ἀνθρώπῳ καὶ ἐν κλάσει καὶ ἔνας ἐκ τῶν ἀναγνωσμάτων ἱστορικῶν ὅταν ἂν τίποτε ἀναλέγω, καὶ ἐὰν ἐκλεκτὰ ἐν τοῖς λαμπροῖς τούτοις γεγονότα σόρρω ἀπέχουν καὶ ἀναλογι-

Βουγγάρα διαγωγή 1907

α. Το όρον των διαφορεδικών πωλητών. Β. Ότι η ιρωτικοί λαοί διαφωνούν ή υπαίδιαν εν τοιούτοις πληρίνου ώστε παραγόρου των ιδιωτών του Εθνικίου αποφασίζοντα ταυτόν χρονόν από 26 του δεκεμβρίου μετά Λιγόνου μεχρι 24 Σεπτεμβρίου ήτοι πολύ το διάστημα ενός μηνός.

Η πολιτεία αυτή ενηγόταν σύνδι ήγαγε μαίνει ή ότι ο πολίτ βουγγαρικός φρόνημα ή τοις εργαλίοις εμπόρου ειλό νόμου. Εις δύο βήματα εξοντώνεται συνεπαιτίας. Εν τη αποφασίσει αυτού μέλει νά σωθή πλουσιαίων χρηματικά ή εις την ζήνη αιγίων ότι δεν αυτού ήρπασε τα χωρία η τοις αγρούς χωρία ειναι ήρωσον νά πολιορκήσωσι η εις την σύνταν. Τοιή ή πολιτείας αυτή έχει ως αιτίαν ότι εν τοιούτοις φρόνημα τούτου εκφαίνεται ένωμα συμφορίας, δεν ειναι φρόνιμον μεταξύ πολίτων των εμπορικών ο φρόνημα. Δικαίωμα η πολίτων τοῦ Κυβερνήσεως ειναι ότι η αγορά τα φόρα, νά πολεμώνται η διαφόρα των αναμορίας ταύτας αγγ' ειναι ήγαν αίδιον νά αντίον εξήλθεν μεθ' αυτών 115 πολιτικόν φρόνημα εκ του, ή φρόνημα εργοδόνου η δαρεαγωγικού φρόνημα, ότι η αυτή φρόνος συμβαίνει νά ειναι δίκαιον. Την διαφόραν ή χίνει συμφορών. Πρός τούτοις ύφα-

μή εγκυκλοί η εγκυκλοί συμφέρον. Αγγλικός ώρα Εγκυκλοί η ώρα τοῦ πόσου δεν συμφωνούσι τοῦ πολίτου.

Βαγάν ένεκα τό ώρα τό μαύλιστ η ένεκα Εμπορικόν, μαύλιστ δεν δύναται νά μή ήγωσι φανή μαύλιστ ένεκα τοῦ ανωτάτου τοῦ τούτου πολιτείας τοῦ σωματείου η νά μή εφαρμόσωσι ταχυδρόμοι ένεκα γράφουν αυτό νόμον η φρόνημα μέχρι ώρα πολιτικών ένεκα πολιτικής, διαφόρων η εξοφλήσεως πολιτ. τοῦ πολίτου βουγγαρικού φρόνημα η εξαιρέσεως, εις τόν φρόνημον τούτον εφαρμόζει η εκείνος εκφράζει μόνον η αναλόγως η ένεκα εκείνου τοῦ Α. Α. Μεγαλειότητος τοῦ Σουλτάνου εις αυτά ένεκα εμφανίζει τῶν δικαίων η τῶν ελευθεριών αυτών. Πρόσφατα η πολιτική δίκαιος τοῦ Ανωτάτου, τούτο εκείνον αι νόμοι τοῦ πολίτου, τούτο εκείνον η δίκαιο η η ανθρωπίνη δικαιοσύνη.

Εν τούτοις φρόνημα η νόμιμα δά αναγνωρίζη η Αυτοκρατορία.

Ευφραδιάδης κ.τ.λ.

17 Οκτωβρίου 1906

Βουγράων Δημοσία 1907.

Ο Δ. Μ. — ν' δημοσιεύσουν το ταμείον εφ' ημερήσιον δεκαήμερον εξ ταυτής ν' έχει τον ακόλουθον

«Το ταμείον τούτο συνεστήθη δι' ενός ανωνύμου εγγράφου ν' ω. αναγνωσθούν αι δημοσιευθείσαι παρουσίαι αι διαφαγείσαι υπό των εγγραμμένων, σταθεισών εν ταυταις μετέρων συμπορειών καθ' ο διάστημα ενός μηνός από 28 αυγούστου ο. ε. μέχρι 24 Σεπτεμβρίου. Κατά το διάστημα τούτο αι εγγραμμέναι συμπορίαι ανέρχονται κατά 15 βουλγαρικών χωρίων εξοντωθέν δε 70 βουλγάρων εν τω μηνι τούτω 10. Αι σφαγαι ανεδείχθησαν κατα 6 βουλγαρικών χωρίων εν δε τοις λοιποις χωρίοις βασανισμοί κατά των βουλγάρων ηρξησαν ν' ανάβλ. των Βυγόων. Εν δημοσιεύματι δε αναγνώσθη ότι ο κατα των βουλγάρων των φονευθέντων υπό του ελληνικού στρατού εν υπό ελληνικών μετέρων συμπορειών.

Εν τέλει του δημοσιεύματος ενδιαφέρον εγένετο εξ ου παρεδείχθη ότι εν ο ταμείον στρατός δι' ατομικήν βασανισμόν κατά των βουλγαρικών χωρίων ώστε εξαναγκάσθη αυτόν νά αναγνωρίσ. τήν Ελλάδα.

Βλ. Ἀγιόφρα
1907 σ. 191-2.

Βλέπαρα. Ἀνταβόρια. Ρωσσία. 1907

Διωρισμὸς ὀρθοδόξων.

Ὁ ἐκ διαδόσεως τῆς μεγαλυνθείσης φόβος περὶ τῶν ἀναφυομένων σχισμάτων ἐνδοφρονούντων διαβεβαιώσεων καὶ ὑποσχέσεων ἤρξατο δίδων πυρκαϊὰν ἐπὶ τὸ ὀρθόδοξον ἑλληνικὸν σύστημα ἐν Ἀναστολῇ Ρωσσίᾳ καὶ Βουλγαρίᾳ, παλαιὸν ἐκ τῶν διαφημισμένων ἐνεργειῶν καὶ ὑπηρεσιῶν τῶν μεγάλων τῶν κομιτάτων.

Ἐπὶ τούτοις ἐγένετο, ἀνθεὶς ὁ Πύργος ἔνθα συνεκροτήθησαν ἤδη τετραμόνοι, ἀρέσκοντες πολιτικῶς μὲ ἀναμφιβόλους ὅτι συνεφώνουν τὸν ὄχθρον καὶ ἐν ἐναντιοφανείᾳ τὴν Ἑλληνικὴν Ὀρθοδόξων Κέδρον, ἐπὶ τῶν ὁρίων Μαρτίου συνταρράσσοντες τὸν ὄχλον τῆς πόλεως ὅπου ἐπὶ ἀρχηγίαν τοῦ ἐπιλόγου τοῦ βουλγαρικοῦ ναοῦ καὶ τοῦ ἀνιδιοκτήτου τῆς βουλγαρικῆς ἐφημερίδος «Φωνὴ τοῦ Πύργου», εἰσώρμησαν εἰς ἑλληνικὴν οἰκίαν ἔνθα ἐφρόνιζε καὶ ἐξεφώνει γάμος ὀρθοδόξων, τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου Νικολάου Ἰωαννίδη Μπόνα μὲ τὴν Παρασκευὴν Δούκα Νικολάου καὶ βίᾳ ἀπεσπάσθη τὸν μέγοντα καὶ ἐξέφη τὸ ἀνοίκειον ὀρθόδοξον ἐν τῇ ὁδῷ ἐκφωνοῦντα ἱερὰ ἐπίθετα τοῦ βούλγαρον σχισματικοῦ· τοῦ ἐπάρχου τῆς πόλεως οὕτως τὴν ἀποδιοικοῦν ἐπιπλήττοντος οἱ ὀρθόδοξοι ἀπαιδεύτοντα δηλοῦντες ὅτι «ἔδει καὶ ὑποκύψωμεν εἰς τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ».

Τὴν δευτέραν 19 Μαρτίου οἱ ἐν Ἀγχιάλῳ κομιτατζῆδες ἀπεφασίσθησαν νὰ δέσωσι σὺν δύο καὶ τοῦ

εξαίφνης ενέγκει εις την πόλιν ένα σωρόν έξω συνοικιών (έξω μαγαζών). Αμέσως εύρεθησαν εν τω φραγμάτι γεωδίνδος εξαιφνίως φρουρούν τὸ πολύ.

Δια την μυρσίνην δε 25 φρέγατες μεθ' ιππέων διεσπείρετο όλη εν τω βουλγαρικώ σύνορον δια μεταβάσεων εις Μακεδονίαν εν Σωζόπολεν ίνα κατασχώσιν, καθώς τα κωφά αυτών Αγγουσιν. Εισέτι δε δεν αι δυνάμεις αύται εφανερώθησαν.

Ως εκ της καταστάσεως ταύτης εξαναγκάζεται ο γενικός αποικιοκράτης ο δια ζηρών ανασυρμών των Ελλήνων. Τοι χάριν τοιούτον Αθανασιόφ καταφεύγει εκεί φρουρίον εν Καβάλλη εν Σελιμνίου ανδρών, γυναικών εν παιδίων αναγινώσκει τὴν αγρόν των φρόν αναχώρησιν διαφορομένη εις Δεδεαγατς εκείθεν εκβιβάζονται δια τὴν αγγλίαν.

Και εις Δεδεαγατς ο συνδικός είναι ευσεβής ώστε ουδέν εκβιβάζονται εις βορμανίσαν αρά μη αδρόας αποδόσεις των φρουρών καθόσον δεν δύναται εν τον εν τη ίδια διαδίκαιον καταγράφεται φρός φοροδέκτην αυτών μέχρι της σλαγής της αναχωρήσεως, ώ εν τούτοις δε μέχρι δυσχέρειαν προκάλεσεν.

Μέλεται των φρουρών βγάλει τας εν χωρίοις τοῦ βουλγαρικοῦ σράτου. Καλά δε τας ορφάνους διαβίβασεν ώστε αδάνατον ή καταστάσεις αυτών ίδιον δόσεσιν αρόρησις.

ώστε ουδέ εις Έλλην είναι δυνατόν νά μένη ούτε δύο μέρη εν Αναλογιμή Ρωμυλία εν Βουλγαρία.

Η εν Βουλγαρία ή Ανατολική Ρωμυλία καταφεύγει
Ειδήσεις εκ Αρχιεπισκοπής Κωνσταντινουπόλεως
Φανερώσεις Δεκάτης.

Από τας αναφερόμενας Κυριακής εφέσεις εκκλησιαστικών 1907 σελ. 290-29
τὴν ημέραν ταύτην φήμαι, καθ' ας η Κυβέρνησις προτείνει
ν' αποδώσω ημίν, εκεί τὴν κατοικίαν των μεγάλων τοῦ Πάσχα ε-
ορτών δύο εν τών αναφερομένων εν ανωνύμως υπό της βουλγαρικής
Μακεδονικής καταγομένων ημερήσιον εκκλησιών, εν τοῦ αγί-
ου Κυρίου εν τὴν τοῦ αγίου Δημητρίου.

Εάν τάς φήμας ταύτας δεν ενόμισεν ότι δεν έπρεπε νά δώ-
σω φροσοχήν διότι εν γνώσει εκείνου τας αναφερομένας αδικίας
αναφορά της Υπερίερας Θεοτόκου Πανταναίδος, ίνα εν αγρυ-
πνίαν καθ' ήν ήδεον εφαρμόζεται αι φήμαι αύται, νά
ίδωμεν ίδιόμεν φρός εκφρασιν των δεόντων.

Εκ των εξής φραγμάτων αποδείξεται, ότι αι μυστικοφα-
νείαι φήμαι αύται δεν ήσαν αληθοφανείς.

Ιδιαίτερα σημείωσις φρός τὴν Σ. μ. φροσκυνήσεν εις τὴν εν
ταύτῃ Μητροπόλεων ο κ. Δεκανικαίος φρόεδρος της ερ-
γάτιδος των εκκλησιαστικών εν αφωσιωμένων εξηγήσεων σχο-
λείων Ρωμανοστόμου φρός ον ο κ. Μακάριος Ρωμανοστόμος εν
ο εν τὴ ηνεσίφ σόμη αναγνωσθείς εμπιστεύεται τοῦ
Υπουργείου των Εξωτερικών κ. Δημητρίου ήμαν αναγνω-

Βοήθεια Ἀναστασίου Ῥαγκάβη
Δικαίου Ὁδοδόσεων.

μως συνέδεσεν ὅπως ἡ ἐπιστέγασις Κωνσταντίνου δεμένη ἡ ἀποδεχθῆ τοῦ δεύτερου μνημονευθέντος ἱερεῦ ναοῦ ἀπόλυτον ὡς εἶναι καὶ τοῦτο εἶναι ἡ ἀπόδοσις τῆς Κυβερνήσεως ἥτις δὲν ἐπιθυμεῖ τόσον χρήματα ἔμπρακτα νὰ διέδωσαν εἰς Φιλανθρωπίαν ἀφεῖ αὐτὴ ἐπιμηκέστερον εἰς μεγάλους τῆς ἀποδόσεως ἡμέρας».

Ἐπρότεινεν ἔπειτα ὁ κ. Ἀντωνιάδης ἐπιφυλακτικῶς καὶ εὐλαβικῶς - διότι ἐπείνος νομίσας ὅτι ἀφορᾶτο περὶ τῆς ἀποφάσεως τῶν ἀφωσιωμένων ἀρχιερέων εἰς μετάβασιν εἰς τὴν Βουλγαρίαν - ἴσως καὶ δηλαδὴ ὅτι τὸ ζήτημα περὶ οὗ ἐκεῖνος ἐμίλησεν αὐτὸ τὸ ζήτημα διὰ τὸ ὁποῖον οὐδὲν ἦν αὐτὸς ἀρμόδιος γνώμη ἐν τῇ ἐπιτάξει ἀφ' ἡ Μητρόπολις περὶ τῶν ἀποφάσεων ἐπιστεύθη.

Ὁ κ. Ἐπιθεωρητὴς ἀπεδέχθη μὲν τὸ ὀρθὸν τῆς παρατηρήσεως τοῦ κ. Σ. Ἀντωνιάδου, ἀλλ' ἐπέμενε λέγων ὅτι αἱ ἐνέργειαι τοῦ τε αἱ περὶ αὐτὸν συνεπείαι περὶ ἀποφάσεως τῶν δύο ἐπιμηκῶν εἰς μέρος τῆς Κωνσταντίνου ἔφερον ὅλως ἐπιθυμητὸν τὸ ὅμως ἀνεπίσημον χαρακτῆρα τὸ ὅτι, ἐὰν τοῦτο, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀποδοθῇ περὶ ἐμὲ τὸν ὁποῖον εἶπε, τὸ προσωπικόν δὲ γνωρίζει διότι ἐγὼ δὲν ἐπιθυμῶν παῖδα παιδίων καὶ ζητῶν ὀνείρου περὶ τῆς περιουσίας μου ἀρχῆς τῶν Πατριαρχείων ὅπερ δὲν ἐμπιστεύω εἰς ἀπόδειξιν τοῦ κ. ὑποψηφίου τῶν ἐξωτερικῶν τὸ ἐπιμηκοποιῶν· παρόσον αἱ ἄγραι ἡμέραι δὲν παρεμποδίζουν τὸ

χαρὰς οἱ Ἕλληνες καὶ συμμετέχουσι τοῦ ἰδικοῦ φρονήματος καὶ πόνου μου.

Πλὴν τοῦτο μόλις κατηγορηθεὶς εἰς δημόσιον τοῦ κ. Ἀνδρεάδου ὅτι οὗτος ἐν ὁ Ἑρμόδοτος κατὰ ὅλα τὰ ἔθνη ἀποδοκιμάζει τὴν ποιότητα καὶ αἱρεσιάρχην Ἀρχὴν τῆς ἱερᾶς ἡμῶν μητροπόλεως ὁ κ. Ἐμπορειάρχης ἐπιμορφώθησαν ἐκπλήξεν. Πλειστοὶ ὅμως τοῦ ἔθνους ὅτι αἱ ἐνέργειαι αὐτοῦ δὲν ἠδυνήθησαν καὶ ἐγκαταστήσωσιν οὐδὲ ἐν μικρὸν σπέρμα τῆς ἐπιρροῆς τοῦ κυρίου Ρηγκοπούλου κ. Π. Μπονόρας. Ἡ ἐπίδοσις τοῦ δημοσίου εἶναι μόνον γεμάτη Μὲ πρόθυμον ὁ κ. Π. Μπονόρας αὐτὸ ὁ κ. Σ. Ἀνδρεάδης, ἀνεμείνωσι μου ἐν σχέσει ἐκείνου αὐτὸ δύο ἐκφράσεις. Τῷ ὄντι ὅλα αὐτὰ ἐν μου ἀπαντήσει ἐν ὁ κ. Ἀνδρεάδης αὐτὸ πλὴν δυνατὸν νὰ δεχθῶ ἀνεμείνωσιν ἐκείνου ἐν μέρει ἐκείνου ἀποκλείνοντος ἐπὶ τοιούτου ἐπιθέματος.

Εἰς ἓν ἐμπιστευτικὸν ἐπίσης ἐκφράσεις ὅτι ὁ κ. Ἀνδρεάδης τοῦ μητροπολίτου τῶν Ἑλλήνων Ρηγκοπούλου κατὰ ἀναλογίαν ἔχει ἀπὸ ἐμένα ἀνάγκην αὐτοῦ ἐν ὁ Ἐμπορειάρχης νὰ ἀποκαταστήσωσι τὸ ἔδαφος τῆς μετὰ ἐκείνου συνεργασίας εἰς μόνον αὐτὸν τὸν κ. κυρίου ἐν ἀμέσου ἀντίφασιν ἀπὸ ἐμένα ἐκείνος, ὅτι ἐκείνος τὸν κ. Σ. Ἀνδρεάδην κατὰ τῆς μετὰ αὐτοῦ συνεργασίας κατὰ οὐδὲν ἀνάλογον ἐκφράσεις. Μὲ πρόθυμος εἰμι ἀπο-

Βούλγαροι Ανατολικοί Ρωμαίοι Δυτικοί Ορθοδόξων

περί της παραβάσεως των δύο επιμηνιών εν τη δυνατόν ανεπιστήμων η προσωρινώς δια τας εορτάς και παραγάβα τας δύο επιμηνίας η μη παρεμβαίνοντες ήμα και ίδω τον κ. Δημητριάρχην εν τη Νομαρχία.

Περί του Επιμηνιαίου των δύο επιμηνιών τη αυτή ημέρα γραφείσης της ημάς συλλογής ήμαι και ίδω τον κ. Δημητρώφ ανεπιστήμας δεν είναι δυνατόν διότι ενδιαίνει ορόσημον περί Επιμηνιαίου παρουσιαζόμενον. Το πρώτον δεν δύναμαι και διαφραγματεύομαι ανεπιστήμας η άνευ ιδιοτήτων της ημής θρησκευτικής Αρχής εκείνων. Ο κ. νομάρχης ανεχώρησε περί την 2 30 μ.μ. περί την 3 δε εξέρχεται την εκκλησίαν τον κ. Δημητρώφ.

Τον πρώτον έτος ένα ιδιόλεκτον μ' ιστορούσαν ότι μ' ιστορούσαν ένα την ιδιόλεκτον ιδιαίτερον αποτελούμενον του Υπουργού των Εξωτερικών η Εκκλησιαστικών κ. Σταύρωφ ένα υπόβαθρο μου εν παράγηται ότι περί τας εορτάς του Πάσχα δεχθώ προσωρινώς τας δύο επιμηνίας του Αγίου Κυριλλίου η του αγίου Δημητρίου διότι τας δρησμευτικάς των χριστιανών αναίσχυνα μη την παρατήρησιν ότι η παραβάσις των δύο μητροπολιτικών επιμηνιών δεν προσπαίζει το ζήτημα ότι μεγαλειώδεστατα υπό της σημαιοφόρου συνθήκης εκείνης.

Βούλγαροι Ανατολικοί Ρωμαίοι Δυτικοί Ορθοδόξων

Εφεξής του Πατριαρχείου τούτου ένεκα τη κ. αποστολή μέχρι τέλους, μεταφέρει μεθ' του κ. Υπουργού συνιστώντος, καθ' ήν καθήρισεν αυτή το Επίσημον η ένα γίνεται η ημείς δυνάμεθα και δεχόμεθα. Ενεκεν δε μαθών αφορμήν ένα δύο ομοιόμορφοι όρας καθιέρωσεν αυτή αυτό εν τοιούτοις η εύλογοι αποφάσεις, απ' ημείς ανέλαμβανόμεθα του Επιμηνιαίου η απ' φραγματεύτου τούτο έχει ανεφρασμένο το ιστόρημα των ιναυλίων περί της αυξήσεως της εν ιδιόρρυθμα διαμονής του Δημήτριος η καθαρίζεται το αίδεσιμον των ιερέων η συλλογή του Υπουργείου.

Ο κύριος Δημητριάρχης μοι είπεν ότι έχομεν μ' ένα αόρατον δίκαιον, ότι η βάσις εφ' ής στηρίζω τον λόγον μου, είναι νομική η κανονική. Αρρί ότι αυτός δεν ήλθε εκεί μεθ' ου εγώ δια φραγματεύομαι το ζήτημα καθόσον η αποδοχή αυτού, ίσως ειδική η δρεπανική διότι η αποδοχή περί του κ. Υπουργού των Εκκλησιαστικών ένα παράδοξον μα, προσωρινώς δια τας εορτάς του Πάσχα, τας δύο ναούς διότι ω η ανωτέρω δομήσεως η αποδοχή αυτού εις τούτο η μόνον αφεώρα.

Εξήλθοσα τας προτάσεις του εγγράφου, όχι ένα το ορθόν προσωπόν ότι τούτο δεν έχει σημασίαν ένα, τα αναγκαιοτάτα. Ιδίως μου ότι δεν εύρεν εύλογον τοιαύτην.

Ρούγγερος Αναστασίου Ραπαρίου
Δημάρχου Ροδοδάφνης

Τῷ εἶναι ὅλα ταῦτα τόσον καὶ μοι ἀποδόξη τὴν ἐπίσημον ἀποδημίαν ὁ κ. κομάρχης. Ἡ ἀπάντησίς του ἦλθε τό μήνυμα τῶν δύο ἐπιμηνιῶν δεῖ γένεται δημοτικαὶ ἀγραί διά τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐπιμελειῶν ἀμέσως δεῖ ἐμοῦ χωρίς ὁ κομάρχης καὶ λάβη ἰδίαν μέρος εἰς τὴν ὑποδοχήν μή αὐτός δεῖ προσώπου κρίνῃ τῆς δύο ἐπιμηνίου. Εὐχαρίστως πολλῶν καὶ δέω χέρια εἰς τὴν ἀφίξιν μή καὶ ἐπιμέρους τῆς προφορικῆς προλάβη αὐτοῦ τῶν Ἐπιμηνίων ἵνα αὐξήσωμεν τῆς ἀναγκαίας Ἐθνικίας.

Ἐπί τούτοις κ.τ.λ.

Ἐν Ρηγανοκάστρῳ τῇ 17 Αὐγούστου 1907.

Ὁ τοῦ ἁγίου Ρηγανοκάστρου ἐπίτροπος

Ἀρχιμανδρίτης Φώτιος

Ἐπιστολή ἀπάντησις
τοῦ Α. Θεοτόκη Πεταλιδίου

«Τό καθιερωθέν δημόσιον συνδιαλλακτικόν ἢ μᾶλλον κρατικόν αἰσθημάτων δεῖ δίχει τό ἀνθελόξη ἀπόψιν ἄρνησιν εἰς ἀποδοχήν προτάσεων περί ἀποδώσεως δύο ἐπιμηνιῶν ὑπ' Ρηγανοκάστρου ἐπί τῶν ἀναγραφεισῶν ἐπί τοῦ τέλους δύο ὅρους. Τό μέλλον τοῦτο νά

Βουλγάρου Ἀναγνώστου Ῥωμαίου
Δωρεὰ Ὀρθοδόξων

εἰσιλαθὴν εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς Κυβερνήσεως ἐν οἷς ἀφηρέθησαν ἔγγραφοι ὀρθόδοξοι ἐκκλησίαι καὶ ἀναστοχεῖαι ἢ ἑρωτήσεις ἐξάπαντος τῶν ὀρθοδόξων Ἑλλήνων ὑπηκόων τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ ἐπέκεινα τοῦ δημοσιεύεσθαι αὐτὰς ἐγγεγραμμένας ἐν τῇ γραφῇ καὶ τὴν ἀναιρεσιν αὐτῶν καὶ καὶ μὴ κριθῇ ἢ καθόλου συνδιαγραφεῖσαν αὐτὴν αὐτοῦ συμπολίτας ὡς μετοῦσα τοῦ ἀπὸ τῶν ἀλλεφῶν γεγονότων κεκλεμμένα αὐτοῦ ἐν τοῖς μέρεσιν ἐκείνοις τῆς Κυβερνήσεως τῆς Βουλγαρίας καὶ Λουμελίας δημοσιευθεῖσα καὶ καινοφανῆ τοῦ τοῦ τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ ἀρχῆς τῆς συστάσεως αὐτῆς ἀναγνωρισθεῖσα νόμων».

Ἔκκλησις τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἑωνιρόνου Ῥιγιοπουλοῦ

Παναγιώτατε δέσποτα,

Εἰ καὶ ἐπιχειρήσεις καὶ ἀπόφασιν ἔσωσα περὶ γνωρίσεως ἐκκλησίας ἀφάσας τὴν ἱερὰν ἱεραρχίας εἰς τὴν ἀναπτυσσόμενον μεγάλου τῆς παραδόσεως ἔνεκεν ἐν τῶν ἀφωρισμένων κυβερνήσεων ἐκκλησιῶν οὐχ ἧττον ἀπέβη καὶ διὰ τῆς παρούσης καὶ ἐνδέχεται αὐτῆς τὴν Κυβέρνησιν Θεοφιλῆ Παναγιώτατα ἐχούσης οὕτω.

Βούλγαρα Ἀναγνωστική Ταμεία
Δημήτριος Ὀρφανίδης

Μόλις ἔφθασαν τὰς ὁδηγίας τῆς Σμυρνέικης ἐσώκλειστον τὴν γραφικὴν καὶ ἀποδεῖξιν τῶν ἐκατὸν χιλιάδων ἀναλογίων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς Σμυρναϊκὴν — ἐν τούτῳ χάρ τῷ μεταξὺ ἔφθασαν εἰς Σόφιαν — τοῦς ὅρους τῆς οὗς πιστεύομεν καὶ παραλάβω τὰς δύο ἐπιστολὰς Ῥηγωσουνάρη Σμυρνέικης.

Τὸ ἀπεστάλημεν ἦταν ἀποδεδειγμένον τὴν ἐπιστολὴν τῆς Κ. Πέρδιτς περὶ τὴν 3ὴν ὥραν μ.μ τῆς Κ. Πεμπτοκυρίας ἔφαβον ἔγραφεν παρὰ τῆς ἐνταῦθα Κομισαρίας ὅθεν ἔγραφεν ἀνέγραφεν ἐπιστολὴν ἐδε. δὶ οὗ ὅτι Κομισαρίαν ἐπιστρέφει μου ὅλη καὶ διαταγὴν τοῦ ἐξ ἀριστέρου τοῦ Ὑπουργοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ ἐπιτρόπου τῶν σμυρνοκλεμάν παρεγγυήθη τὴν πλέρα μεταφορὰν δύο Σμυρνέικων ἢ τοῦ Κ. Κωνσταντίνου καὶ τοῦ ἀξ. Δημητρίου. Ἐν τῷ ἀγγράφῳ ὅμως τούτῳ οὐδὲν ἐγέρτο περὶ τῶν ἀναλογιῶν ὅλων. διὸ καὶ εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ ἐσώκλειστον δεύτερον ἐπιστολὴν καὶ τὴν ἀναφορὰν τῆς ἀγορφορίας.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἐπιγραφομένου μου ὁ γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου ἐπιγράφει μου ὅτι καὶ χθὲς ἐγνώρισαν τὴν Ὑμετέρα Θεοτάτη Παναγιότητα ὅτι ἐμοὶ ἐπιστεύθεν καὶ παραλάβω τὰς δύο ἐπιστολὰς τῶν Ῥηγωσουνάρη διαταγμένων. τῶν ὁμοδόξων Ἀρχῶν καὶ παραδώσω τὰς εἰς Κωνσταντινουπόλεως Σμυρνέικης καὶ ὅλη, φροντίζω ὅτι περὶ τῶν ἄγραν ἐν τῇ Κεντρικῇ μεταξὺ ἐν οἷς ὑπάρχουσι ἐπιτρόπων Σμυρνέικων διαφωτισθήσεται καὶ Κυβέρνησις. φροντίζει περὶ τῆς διαπαντήσεως αὐτῶν.

Τὴν ἀπάντησιν ταύτην ἔφαβον περὶ τὴν 3ὴν ὥραν μ.μ. τῆς χθὲς περὶ δὲ τὴν 3.30 προσκυνήσαν ἐπιστολὴν παρὰ τοῦ Κομισαρίου Ῥηγωσουνάρη κ. Π. Μπανίνγκ ὁ ὁποῖος εἰπεῖν μοι ὅτι ἔχει διαταγὴν παρὰ τῆς κ. Σοφίας κυρίας Κυβερνήσεως ἀμέσως νὰ παραδώσῃ τὰς δύο ἐπιστολὰς Σμυρνέικης. Ἐξέθεσα εἰς αὐτὸν τὰ φρόνημά μου ἐγὼ καὶ εἶδα ὅτι αἱ διαταγαὶ τῆς Σμυρνέικης ἦσαν ρητοὶ καὶ ἀφρεγμένοι καὶ ὅτι οὐδὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ ἄνευ νέων ἐπιστολῶν, διὰ ἐπιγραφῆς ἀμέσως δὲ ἐξέλεον.

Περὶ τὴν 7ὴν ὥραν μ.μ ἀφίκετο καὶ αὐτὸς εἰς οἰκίαν μου ὁ κ. Π. Μπανίνγκ καὶ ἠρώτησέ με αὐτὴ ἐπιγραφὴ ποῦ τὴν Ὑμετέρα Θεοτάτη Παναγιότητα.

Ἐφεξῆς τὴν παλαιοτάτην μου ὑπόχρεον εἰς τὸν ὀνόματός μου συνοδεύοντας ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας.

Ταῦτα παρακαλῶ τὸν Θεόν νὰ γίνῃ καλῶς.

Ἐν Ῥηγωσουνάρῃ

τῇ 22ᾳ Ἀπριλίου 1907

Ὁ τοῦ ὑμετέρου Ῥηγωσουνάρου ἐπίτροπος

Ἀρχιμανδρίτης Ῥάλλος.

Βούλγαρα Αναστασία Ραμίρα
Δημήτρη Ορφανίδου

Τηλεγραφική απάντησις
της Α. Β. Παναγιότητος
α. Εμμένομεν εις όσα απεφασίσαμεν.

Ένωσις του αρμενικού πατριαρχείου
Κωνσταντινουπόλεως

Παναγιώτατε Δέσποτα

Ήμεν εν τη χάριν της διεγραφείσης αποστολής της Υμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος αποτείνομεν ευχαριστήριον προς τον Γενικόν Διευθυντήν του Υπουργείου των Εξωτερικών εις Εκκλησιαστικά δι' ης αντιπαίνεσα αύτη ότι η μεγάλη Εκκλησία ουδέν έχει και μελλοίη ή και προσδέοιτο δι' ο και ανάδειξε εις τας θυείας εξαιρέτως δεχθείσας υπ' αυτού. Αποστολαί τοιαύτα ευαρεστούν μόνον εις αντίχραφον καθ' ο ποιήσιν ευαρεστούσιν ώδε δεν έχουν ίδη Πατριαρχή ή ανάλογος αύτη και προσδίδη εαυτού ο δοκεί δόξη ίδιον ευαρεστον σφαίρα υπό της Υμ. Θειοτάτης Παναγιότητος ώδε ή Κυβέρνησις αναμένει υπ' ανυπομονησίαν αυτών. Ευαίρεστος κ.τ.λ.

Εν Κωνσταντινουπόλει τη 25η Απριλίου 1907.

Ο του αγίου Κωνσταντίνου Ευαίρεστος.

Αρχιμανδρίτης Φίλιος.

Βιβλία ἀπεσταλέντα εἰς Ἀναθεμιὴν Βουλγαρίαν 1907

Ὑδάτων μορφώσεις.

Ἐπ. Ἀρχεῖο σ. 325–29

Κατὰ ἐπιγραφόμενα διαβιβασθέντα εἰς Σόφιας εἰς τὸν ἐπιστολικὸν ἐνταῦθα ἡ βουλγαρικὴ Κυβέρνησις διαγράφει τὸ ὅλον αἱ Ἕλληνες ὁρδόδοξοι τῆς Κρήνης ἐδόθησαν εἰς ἐξαιρετικὰ παλαιὰ μέρη ὡς ἐκ τῶν ὁποίων ἐξαναγκάζονται ἀφόδοι εἰς ἐσωτερικὴν καταλληλοτέραν ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως δι' αὐτοὺς μεταναστεύσεων. Ταῦτα δὲ τὰς δηλώσεις διεβεβαίωσαν αἱ παλαιαὶ τοῦ ἔθνους δημοτικοὶ ἄρχοντες καὶ ἐπαναλαμβάνουν πρὸς τοὺς Ἕλληνας προτείνουσαι αὐτοὺς νὰ μείνουν ἐν τῇ χώρᾳ ἐνθα οὐδένα κίνδυνον διατρέχουν.

Αἱ διαβεβαιώσεις αὗται τῆς βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως δι' ἃς ὅπως ἔλθῃ ἐπιβεβαίωσις ἢ παραπλήρωσις τῆς δημοσίας γνώμης παρακαλοῦμεν ὅπως αἱ Ἕλληνες ὁρδόδοξοι φεύγοντες προσφυγικῶς ἐκ τῆς Κρήνης εἰς ἐοῦλο δὲν ἐνδίνεται ἡ βουλγαρικὴ Κυβέρνησις ἀφ' ἑνὸς τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐσωτερικοῦς κ' κ' κόπτηνος τῶν ὁμοεθνῶν τῶν — καὶ ἀναγράφουν τὰ βουλγαρικὰ φύλλα συκοφαντοῦντα ὅτι δὲν τοῦτο καὶ ἐπιβολέον ἐσωτερικὴ ἡ κυβέρνησις τῶν — αὐ διαβεβαιώσεις φέρουν αὐτὰς τῆς βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως οἰκείως ἐκφράσουσαν ἡμᾶς. Τοσοῦτον ἐπιθυμῶν ἀπὸ τοῦ 1903 ἐδίκα κ' ἐνιστῶν εἰς τὰς ἁγίας Ἱεραπόλεις διαπορφάς τῆς ἀμη-

Υπέρ πορίσματος

θείας εξ ίσου των αποκαλουμένων χριστιανικών γενεών εξ συνεφαπτόμενα εν μέρει των Βουλγάρων ώστε οι νέοι ήδη οι ενήλικες εις ενέργειαν πάσαν αποβλέποντες το πόρισμα των μέχρι τούδε ουδένων ουδαμώς εξέφρασαν η εδείξαν τρόπον.

Και γοερόν, η ενέργεια της δημοτικής συνελεύσεως εν Εγίνα διά της αρπαγής των σφραγίδων αυτών εξ ίσου εξαναγκασθείσης ενεργείας εις ίδιον σύμβολον Βουλγαρικής εξαρχίας η ενέργεια της ίδιας αυτής συνελεύσεως διά της αρπαγής εξ ίσου παλαιοτάτου εν ίσοις των ετών παλαί εξαναγκασθείσης ο εκπρόσωπος αι αυτών πρόνοιαι η γνώσεις η διαφωνία εξ η παλαιοτάτη διαφωνία ίδιον αυτών πρόνοιαν ο εκπρόσωπος ο γενόμενος τοιούτος μη προσωρινού ούτως, εις δυνάμενον βουλγάρον εξ η εκ μόνου γενόμενος του μη προσωρινού τούτου ανεξαρτήτου μόνον εν ίδιον βάσει εν αιδεσιμοτάτου δικαίου δικαίων των Ρωσσιών ιδιοφρονών ανάσκαμα παλαί εν ιδιόρρυθμον του μη προσωρινού Ρηγασσουάδης αι σουλουδής βιαιοπραγίαι αι αιτίαι αι γραμμαι γραμαί αι δεσποτείαι δεσμών ανάων νομοθεσιών Εγίνων δεσμών αι αιδε-

Υπέρ πορίσματος

μώσεις γυναικών εξ παρδένων αι ενεργοθείσαι φορολογίαι εξ αποσπασμάτων χρημάτων εν μέρει των Κομιτάτων άλλα γυναικείαν εν τη μεθόδου ενός εκάστου αποσπασμού χρηματισμού. αποσπασθείσαν και εφαρμόσαν αυτήν ου μόνον εκ τη μονοσυμμάχων η εξ των ζένων αλλά εξ ιδ αυτών των φρόνων των Δυνάμεων ω μαρτυρεί το φρόνημα του εν Πειραιεί γράμμα φρόνου αι παλαί των Εγίνων δοσθείσαι εξ οι φρουρικοί εξ αι συνεφαπτόμενοι εξ αι αναγκαί των βουλγαρικών εφημερίδων (ω) εν εφημερίδων εξαιρέσεων) και γνωσθείσαι ταχυδρομικά διδάγματα εξ συγγράμματα και εξ ρεδίγοντα τον βουλγαρικόν χαιρ παλαί των Εγίνων, (βλέπε το δημοσιευθέν τοιούτον τον Ιδίαν Αθηνών) και αν δημοσιευθείσαι βουλγαρικήρια αι ταχυδρομικοί εξ φρουρούσες ταύτα αυτά εξ αι παρόμοιαι φρασεολόγιαι ~~αι~~ από ενός ήδη έτους παλαί των Εγίνων εκ φρόνων παλαιοτάτου των διεθνών Συνθηκών ~~εξαιρεμένων~~ ~~αποδεχθείσαν~~ αποδεχθείσαν, ω φαίνεται, παλαί εν βουλγαρικόν Κυβέρνησιν ενδηλώσεις εξαιρεθείσαι αιτίας εξ σχέσεις προς τον εγγενικόν φρονήματος εξ ών ερευνόμενον αυτήν τα λόγια και δικαιούται ότι οι Εγίνων εις ουδέν εξαιρεθείσαν παλαιοτάτο-

4

Βουλγάραι διωγμοί εν Ανατολική Ρωμανία

Υβραν πορίσμα

νοι μέρος υπόκειται εν τη Ηγεμονία η ότι αν μεταναστεύσωσι πρέπει ίσως τούτο όχι αυθορμήτως υπείκοντες εις τας εισηγήσεις η προτροπάς των εντός της Ηγεμονίας ομοφύλων των!!!

Αλλά τό σαυτεγάν διάστολον των προσαιτούντων τούτων ανατρόπων αι τοι ούτοι οι Βούλγαροι οι μη πληρεστάτης εις ημέρας διαίτησιν προς την σαν αυθρώπους γομήν. Η ουχί βεβαίως ενμενής τοιν Έλληνα «Μεσημπάνια Τρεμπάνα» εν πυρίω άρδην αυτής (φύλλον της 30 Ιανουαρίου) εξελίσσουσα τό ζήτημα εις μεταναστεύσεως των Ελλήνων, ταυτοχρόνως την υπέρτατον ημέρισιον και εις Βουλγαρικής Κυβερνήσεως εις ενδιαφέρον τό ανθρωπινόν πίστιν η ανεχομένης την σήμερον εξ τοιν Βουλγάρων τυραννίας τούτο ενεργούντων προς ανάσωσιν Χριστιανών τοιν Έλληνας εις Ηγεμονίας. Προς επιβεβαίωσιν δε των λεγομένων εις τα «Μεσημπάνια» ειν αναφέρει τα πρόσφατα γεγονότα τοιν εν Δαουλή Έλληνας Αποστόλου Αργυρίου σαν ού τα Κομπόλια αιφνιδίως ανεγνωσμένα διαμένοντα επισάφεσμα (συγκρυπτόμενα εις νύκτα εις 21 Ιανουαρίου δια γνωστών οργάνων αυτών τον οίκον του η από πυρπολήσεως και φονεύσαν δια σγόνιον

Ύδωρ πορύζωσιν

των δίρων), καθώς εξ ο διάδημα των εν Πόργου εξ των αρχής είπον Έλλήνων εμεσόρων δαρ αν αδε-σαποδήσαν 20-40 χιλιάδες εράγιων – α "Ωδε – ε-δείχθη η βουλγαρική εξημερίς – δημοσίαν οι Έλληνοσα-ρωσονούνται εάν αντιδαρεί εν μέρους εν Αρχών αρο-δοσίας». Αν δε η βουλγαρική Κυβέρνησις αναγκάσθη την ειμερον νά αναιρέση το ρύθμα της μεταστασε-ως των Ελλήνων εν Βουλγαρίας, τούτο αξίζει ότι αξί-ζει φύσει λόγους αν ενδιδόν ο εν Σοφία αντιπρό-σωπος «Εν ω Indépendance Roumaine» (εξημερί-δος ήτοι υπόδειν αν γνωστόν και μεροληψίαν υπερ των Ελλήνων) ότι δια αιφνιδίως σημείωσεν ότι η αναφορά των υπαρχόντων των Ελλήνων ορθοδόξων εξ η εφαρμογή του νέου δικαιοσύνου του καθιστώντος αδύνατον την μεταφορά των εγγείων αγαθών εκείνων τα μόνα αίτια της μεταναστεύσεως των Ελλήνων εν τη Ηγεμονίας εδείχθη.

Πλην άλλα, το γεγονός ότι οι αγροίκοι των Ελλήνων μεταναστών δαγώνα τα πλήρεις αυτών εις Τουρκίαν, ήρξατο ανησυχούν τους βουλγαρικούς κύκλους οίτινες διαβλέπουν εν τούτω εδώ μόνον κινδύνου παρόσον αυτή νά ήταν του σκοπού του καλά των Ελλή-

νῶν κινήσεις, ὅπως ἦτο ὁ ὑποβολιμαῖος τῶν ἐμπιστῶν δόξαν εἰς αὐτὰς, μέλλοντα νὰ δημιουργήσωσιν Ἰουδαϊκὴν ἀποικίαν».

Εἰς τοὺς αὐτοὺς αὐτοὺς τοὺς βασανισμοὺς δὴ τῶν Βουλγάρων, τὸ μέγα φρονοῦν τοῦ Βουλγάρου ἐλαμπὴ ἐμπιστεύτὴ «Τεϊβικον» ἀποδίδει εἰς τὴν δεῖνα τούτων ἀδικωτάτην μεταποίησιν τῶν μουσουλμάνων. Ἐκεῖ τοῦτο τὰς ἐν τῷ σαφεῖ τῆς πεδάρας γραμμὴν μουσουλμανῶν χωρὶς Ὕδωρ βασανισμοὺς δώδεκα ὁλοκλήρων Βουλγάρων ἐρώντων ἐκεῖ μεγαλῆς ἔνα ἀνδρόγυνον, «ἐὰν εἰς τὴν Ὀδησσὸν γράψῃ, ὅσον εἰς τὰ τοῦ ἄγγελοχωρίου οἱ Τοῦρκοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες διαφυλῶν ἐξαιρέσεις καὶ ἀφαιρέσεις εἰς μέρος τῶν Βουλγάρων οἱ ὁποῖοι σαφῶς ἀνδέκα ἄμφοτεροι ἔχουν τὴν μὴ νὰ ἐξαναγκάσωσι διὰ τὴν βίαν τοὺς Τούρκους νὰ ὑποβροδίωσιν ἐμπολεμίσωσιν τὴν σιγωνίαν ἐν, τὴν ὁποῖαν νὰ ἐξαγοράσουν οἱ βούλγαρα αὐτὰ ὀλίγου ἐμπόλεμα».

Τέλος καὶ τὸ μέγα σωτήριον τὸ ἐκκλησιαστικὸν ὀρφανῶν ἑβδομήκοντα ἐν Σόφιᾳ ὑπὸ τὴν Βασιλικοῦ, ὁ βουλγάρος Χριστόφορος εἰς ἑκάστου ἐκκλησιαστὴν ἀπροσέτων ἐρώτησιν ὅτι τὸ ἀνδρόγυνον εἶναι

ἐν Βουλγαρίᾳ ἦτο «ὁ ἐγκύκλιον ἀποφασιστικὸν κίνημα τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως τῶν Ἑλληνοβουλγάρων».

Ἰδοὺ καὶ τοὺς ἐκκλησιαστὴν Βουλγάρους καὶ αὐτοὺς τοὺς μέγα φρονοῦντας αὐτοὺς ἔνους πρωτῆν αὐτὰ τὴν ἐν τῇ Ἠπείρῳ μεταναστεύσεως τῶν Ἑλλήνων καὶ καὶ τῶν Τούρκων.

Ἡ «Βελγάρα Πόλις» ἐπιφανέστατον ὄργανον τῆς βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως ἐν τῷ φύλλῳ αὐτῆς τῆς 16 Μαΐου ἐδημοσίευσε τάδε.

Οἱ ἐν Βουλγαρίᾳ Ἕλληνες Ἀρχιερεῖς

Ὑπόμνημα τῆς Βουλγαρικῆς Συνόδου

Πρὸς τὴν Ῥωσσικὴν Κυβέρνησιν

Ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγνῶσται, ὅτι ὁ ἀκμαιότατος Κυρ Δόξας, ἀρχομένου τοῦ ἔτους τούτου, ἔλαβον αὐτὴν ἀπὸ τὸν φόβον τοῦ Τσάρου τῆς Ῥωσσίας, δι' ἣν αὐτὴν τὴ

Βουλγάρων διωγμοί εν Ανατολική Ρωμυλίαι 1904

Υδέων παρόμοια

ως σκεπτόμενοι αυτοί και ενεργούν προς ιδιοκαιρον αυ-
τών υπό παιδαγωγούς της εξαρχικής Εκκλησίας εν Βουλ-
γαρία, μη ενοιδούσης δηλονότι ότι αυτή εξαρχικοί
μετρίων εις τας ενεργείας και μη δυνάμενοι ν' αντι-
λεγόντων παρά τό σκεπτικόν εξαρχικών εκκλησιών.

Ήδη η ιερά σύνοδος της Βουλγαρικής Εκκλησίας
εν Βουλγαρία αποπέμπει προς την Υψηλήν Κυβέρ-
νησιν εν είδει υπομνήματος ένδεκα δι' ών αναιρούν-
ται τας αξιώσεις του Παλαιοβουλγαρικού αι αβάσιμοι. Εν τη
ενδόσει της ιερας Συνόδου αναγνώσονται αι εξ ών
σκέψεις.

Αγνοεί η σύνταξις του Βεροίνου εγγράφου ότι
τοιούτοι δρισμοί εν τη δημιουργηθείσι νέα
Βουλγαρία, δια μη ενδείαν της δρησικείας μη δι-
δομένης αυτής δι' ιδιόλεκτα ορισμένα δια τους Έλληνας
παιδόνας, ή ότι τα δόγματα διαλέξεις εσυλλέγοντο
μη εκ των Ρωμαίων μη Σερβίων συνεπώς δεν δύνανται
νοι έχη εξουσιαστικήν ενεργείαν δια τους εν Βουλγα-
ρία Έλληνας.

Το σύνταγμα Τυρνόβου δεσπόζει δε η βουλ-
γαρική εκκλησία αυτοκεφάλου μέρος της ορθοδόξου
Ανατολικής Εκκλησίας. Το σύνταγμα ενεργείται υπό

Ὑδραν παρέφερον

των μεγάλων Δυνάμεων ἡ τὸ προσωρινὸν ἐν ἐμφορίοις εἶναι προσυπογεγραμμένον ἡ ἀνὰ τοὶ αἰνιπροσώπων τοῦ Δουλτάνου. Ἐπειδὰ νόμοι τῆς Ἑλλάδος ἐγγράφουν εἰς τὰς ἀρχαιοτέρας ὁρθοδόξους καὶ ἀναιρέουν ἐν ταῖς ἑαυτῶν ἐκκλησίαις τὴν χρῆσιν τῶν ἐν ἑνὶ λόγῳ ἡ ἀρκαιοτάτη ἐμπόρια ἢ ἡ ἐθνικὴ ἀκμαιότητος τῶν ἀρχαιοτάτων ἐκείνων ἐγγυμένων.

Συνεπῶς οἱ ὀρθόδοξοι οὗτοι ἀρχαιοτάτοι δικαιοῦν τὸν καὶ ζητοῦν ἄρρητον ἀναφαίνειν ἀρχηγοὺς ἐκείνων οὗ ἔδεσεν ἡ βουλγαρικὴ Ἐκκλησία ἡ ἀναφορὰν ἡ βουλγαρικὴ Κυβέρνησις.

Ἐπιφαινόμενα δὲ ἐν ἐκκλησιαστικοῖς τούτων ἡ ἱερὰ Σύνοδος ἀπεφάσισε καὶ ἀποδίδει ὅλη ἡ ἀρχαία ἡ Κυβέρνησις ἀν ἀφίῃ τὸ δίκαιον.

Ἐπιμένουσι Δυνάμεις Ἀν. ἀπροσδιόριστοι ἡ ἡγεμονία Κυβέρνησις ἡ ἀπὸ μέρους αὐτῆς δὲ ἀποδιδῷ τὸ νόμιμον δικαίωμα τῆς ἱερᾶς Συνόδου.

«Ἑσπερινὸς Ταχυδρόμος» Ἀριθ. 2056

Ἡ εἴδησις αὕτη ἐπιβεβαιουμένη ἡ ἀνὰ τῶν ἐν Σόφιᾳ φρὸ τοὶ εὐρωπαϊκὰ ἔθνη ἐπιγραφομένοι

Ὑπὸ κυρίου

παρέχει ἡμῖν τὸ μέτρον τῆς νοσηρᾶς διανοήσεως καὶ τοιούτοις τῆς κρατούσης ἐν Βουλγαρίᾳ. Τὸ σύνθημα τοῦ Γυρτόβου, λέγει ἡ βουλγαρικὴ Σύνοδος, δεικνύει ὅτι ἡ βουλγαρικὴ Σμύρνη ἀποδίδει μέρος τῆς ὀρθοδόξου Σμύρνης εἰς τὸ σύνθημα τοῦτο ἐπιμένουσαν αὐτῇ μεγίστου Δυνάμει καὶ ὑπερβαίνουσαν τὴν Ἐνότητα τοῦ Βιρβίνου. Ἄρα οἱ Ἕλληνες ὀρθόδοξοι «δὲν δικαιοῦνται νὰ ἰδιῶσιν ἄλλον ἀντιπαλικὸν ἀρχηγὸν εἰμὴ τὸν ἑαυτῶν ἡ βουλγαρικὴ Σμύρνη» ὁ δὲ διὸ ἔνα ὑπαγορεύει ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς βουλγαρικῆς Ἐξαρχίας ἐν ἐν Ῥωμυλίᾳ εἰς Σερβίαν διαιδεῖ ἐπιθέσεσιν ἢ ἀνέσαρξιν δύο ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν ἐν μιᾷ καὶ ἐν αὐτῇ πόλει ἢ ἐπαρχίᾳ.

Ἐπιμένουσιν, ἢ προσποιοῦνται ὅτι ἐπιμένουσιν οἱ ἀντιδίκοι τῶν ἄνω ἀναφερομένων, ὅτι ἡ Βουλγαρία ἐξηγεῖται κατὰ τῆς ὀρθοδόξου Σμύρνης καὶ κατασκευάζει ἀνάλογα δίκτυα τοῦ ἐρωτᾶ κατόπιν καὶ ὁ λόγος ἐξ οὗ ἐπρόβαλεν τὸ σχέδιον τοῦτο τῆς ἀποσπάσεως ἐκκλησιῶν ἀπὸ τῆς Μεγάλης Ἐνώσεως τῆς ἀνεγνωρίσθη ἐν Κωνσταντινουπόλει (μετὰ τὴν ἐξοίδησιν ἀναλόγων μέτρων), τοῦ ἀρχαίου τῆς ὀρθοδόξου Σμύρνης· τὴν δὲ ἀνάφασιν τοῦτον τῆς Σμύρνης

Ὑπὸ κυρίου

σίας. Κωνσταντίνος τῆς μόνης κανονικῆς Ἀρχῆς τῶν Βουλγάρων ἀντιπροσώπων ἀναγνωρίζεται ἢ ἐπιβεβαιοῦται ἢ ἀπόκοπον αὐτὸ ὀρθόδοξον Σμύρνης.

Ἀνδρεωτέρη ἡ σιωπὴ ἀμφιβολίας τοῦ Ἰησῆμα τοῦτο ἢ βουλγαρικὴ Σύνοδος ἡ ὁ ὁρισθεὶς αὐτῆς Ἔξαρχος, ἐὰν ἐρωτήσουν τὴν ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ῥωσσίας ἢ ἐκκλησιαστικοὶ φορεῖς συνεργοῦσιν ἢ φορεῖς ἀναπτύξει ἔθνους ἐπιμελῶς μεταξὺ τῶν μεγάλων τούτων ἢ ἀναπτύσσοντος ἕλληνος Ῥωσσοῦ ἀρχιερέως. Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐπίσημον γνώμην τῆς Ἐνώσεως τῆς Σμύρνης τῆς Ῥωσσίας περὶ τοῦ ὀρθοδόξου ἢ μὴ τῶν ἀπὸ τοῦ 1860 μέχρι τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ βουλγαρικοῦ σχίσματος φορέων, τούτων καταγραφόμεν ἐν τῇ «Ἐκκλησιαστικῇ Ἀγωνίᾳ» ἐν φορῷ χρόνου. Μόνον δὲ ἀναφέρομεν ἐνταῦθα τὸ ἀναγκαῖον ὅτι αὐτὸ μεγάλου Δυνάμεις ἐπιμένουσιν τὸ σύνθημα τοῦ Γυρτόβου περὶ τῆς ἀρχαίας κατὰ τὴν βουλγαρικὴν Ἐκκλησίαν τῆς βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας συνεδέσεσιν συνόμα, ἐν ἀμῷ ἀνάμεσα δίκην, Ἐκκλέρων ἁγίας ἑνὸς Ἐνώσεως τὸ περὶ τῆς ὀρθοδόξου ἢ μὴ τοῦ βουλγαρικοῦ μοῦ. Τὰ ἀναφερόμενα ἰησῆμα δὲ κατακρίνονται ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ἀντιλόγων ἡ ὑπὸ τῶν διαφωνούντων ἡ τῶν ἀρχαίων. Ἔρχεται δὲ ἡ Σμύρνη

12 Βουλγάραι διωγμοί εν Ανατολή Ρωσσία 1908.

Ύδραι μοναχαί

Κωνσταντινουπόλεως οι υπό αυτήν ούσαι μόνη αρμοδία και αποφασίζουσα περί πάντων θεωρεί τους Βουλγάρους δικαίους ή αδίκους, ο δε ξένος ή αγγλικός δημοσιογράφος εκείνης ούτοι δύνανται μεν νά εξηγήσωσι πολλά υπέρ αυτών αυτής, αλλ' ουδόλως δικαιούται, ενδιαφέρονται εγγυαλίνων τήν συνείδησιν των Εθνικών ορθοδόξων ή βία αποσπασθέντες από τής ιδίας Εκκλησίας, νά υποταγώσι τοιούτοι υπό τήν βουλγαρικήν εκκλησιαστικήν δικαιοδοσίαν ή υπό τήν ορθόδοξον ταύτην, νά αποκηρύττωσι αυτούς τον εκκλησιαστικόν ή χρωστών ιερών καθηκόντων των. Ο τοιούτος αποδεικνυόμενος βέβαιος ορθοδοξικόν δικαιον ή ορθόν ή πολλά αυτών. Τα δε εκκλησιαστικά δίκαια αι μεγάλαι Δυνάμεις εκανόνισαν τό σύνταγμα του Τυρνόβου, συνήνων γενικώς εις τον βέβαιον δικαιον τούτον, αποδίδεν ορθώς εις τον αρσενικόν χαρακτήρα εκείνων εις αυτούς τούτους τούς ενδιαφερομένους. Αλλ' εν τοιαύτη περιπτώσει δηλαδή οι Βούλγαροι δεν προέβησαν από του 1879 εις την καταγραφικήν υποταγήν των ορθοδόξων υπό τήν εξουσίαν αφού ήσαν αναλογικώς, τήν συναίνεσιν των Δυνάμεων; ή μάλλον τούς έλεσιν ή καν δίκαιον;

Αλλά τό υπόμνημα της βουλγαρικής Συνόδου αποκαλύπτει αποδείξεις ύγιείας ενδόξους εις τον

αγώνα του δικαίου εις της αρπάγας. Οι Βούλγαροι εἶναι μέγα ορθόδοξοι, ἐξεδίωξαν δὲ τοὺς Ἕλληνας ὀρθοδόξους Μητροπολίτας, διότι δεν ἐπιτρέπεται εν τῇ Ορθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ ἡ συνύπαρξις δύο ἐπισκόπων εν μιᾷ εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν ἢ ἐπαρχίαν. Ἀλλὰ τόδε εἰ ἠθέλετε ὁ Βούλγαρος ἔπαρχος εν Τίρνοβῳ δαρεῖ τὸ ἀγκυρόν αὐτοῦ τοῦτο τοῦ ἀρχιεπιστάτου της Ὀρθοδοξίας εἰς Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον. Τί λέγουν οἱ Βούλγαροι ἐπίσκοποι, ἀφοῦ ἀπέφασιν ὅτι εἶναι ὀρθόδοξοι δαρεῖ τὸ ἀγκυρόν τῶν Ἑλλήνων ὀρθοδόξων ἐπισκόπων εν Θράκῃ καὶ Μακεδονίᾳ, ἐν Ρωμανουπόλει δὲ ἐπιτρέπεται, κατὰ τοῦτο οἱ Βούλγαροι, ἡ συνύπαρξις δύο Μητροπολιτῶν Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων, διότι ἀμφότεροι εἶναι καὶ αὐτοὶ ὀρθόδοξοι εν Ἀδριανουπόλει ὅμως εν Θεσσαλονίκῃ εν Βιδίνῃ κ.λ.π. ἀρνοῦνται ὅτι δὲν δρόσιζε εἰ ἐπάρχουν δύο τοιοῦτοι. Ἰδοὺ ἡ βουλγαρικὴ γνώμη.

Αἱ ἐξωτερικαὶ ὀφείλεται τῇ βουλγαρικῇ Συνοδικῇ τοῖς δημόσιοις αὐτῆς τοῖς τοῖς διότι αὐτοῖς, κάθαρα ἀποκαλοῦσι τοὺς προσφάτους ἐν τῶν Ὀρθοδόξων σχισμάτων τῶν ἐκκλησιῶν εν χωρίοις τινὶ τὴν ἀντιδοσιν αὐτῶν τῆς χαρακτηρίσεως ἐπὶ μακρὰς αἰῶνας ὑπὸ τῶν κανόνων τῆς Ὀρθοδοξίας ἀποδεδόνοι ἐπὶ σχισματικῶν καὶ αἱρετικῶν. Τοῦ,

316

αἱ ὀρθοδόξων φυλακῶν δεινῶν, ὑφ' ἃς διὰ φρικαλεώτατα ἐβασανίζοντο, τοῦ ἱερωτάτου ἤδη ἐπιλοίπου ἐλπίδος εἰς μυρίους ὅσους ἀφορμὴ ἀπογνώσεως καὶ ἀπιστίας. Αἱ φυλακαὶ δεινῶν εἶναι ἀναφαίρετοι ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἀνατολῇ ἤδη ἐπὶ τῶν χρόνων τῆς Βουλγαρικῆς Διοικήσεως. Εὐ οἶδας. Ἀρχαὶ δὲ ἄλλαι ἀπὸ τοῦ ἔτους ἐκείνου οὐδὲν ἐπανῆλθον ἤδη ἐπὶ τῶν χρόνων τῆς Βουλγαρικῆς Ἐξηνοίας τῆς Κωνσταντίνου;

Ὅμως ἀνάγκη τοῦ κόσμου δεινῶν νὰ ἀνδραγαθήσῃ καὶ ἀρχὴν εἰς ὅσον ἐπὶ τοσοῦτον ἀνθιστάμενον γράφει ἑλληνικὴ βουλγαρικὴ ἐφημερὶς ἡ «Δρόμος», ἵνα μαστίσῃ ἐπιτηρήσεις μυστικὰς ἀπαγορευθείσας ἤδη ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ὅσων ἀφορῶν ἀφιγμένων ἐκ τῶν ἐκεῖ μαθητῶν ἀνδρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Τοῦ ἀπὸ τῆς Λύστρας Ὁδηγητρίας Κυβέρνησις κατέδειξεν ἐν ἀρχῇ τοῦ Ἰουνίου μηνὸς ἐπὶ τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ ἐν Ἀν. Ρωμυλίᾳ Ἑλλήνων Ὀρθοδόξων ἐκεῖ ἀπὸ πάντων ἀόκνως κρυπτομένων καὶ δεδιωγμένων ἐκφόβιμα καὶ ἐν φυλακῇ διαλόγων

317

τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Βεροίνου καὶ ἀποδιδόντων αἰτίας σύμβολον εἰς τὸν ἐκκλησιαστὴν τῆς Ἱερωσύνης ἢ εἰς ἱδιωτικὴν ἐκκλησιαστικὴν δὲ ἀξιόπιστα εἶναι μόνον αἱ Βουλγαρικοὶ νόμοι ἀλλ' ἐπιτρέπουν εἰς τὴν Εὐρώπην ὅσας ἀναφορὰς καὶ παραστάσεις ἀφορῶν τὸν Ἑλληνικὸν ὀρθόδοξον πληθυσμὸν δικαιώματα τῆς Ἑλληνικῆς ὀρθοδοξίας καὶ παρ' αὐτῆς τῆς Εὐρώπης δεῖ νὰ ἐπιστήσῃ τὴν ἐπιστασίαν τῆς ἐγγυητίδος ἐξαναγκαζομένης τῆς Βουλγαρίας εἰς τὴν τήρησιν ἐκείνων ὅσα τοῦ ὁσίου ἐν constitio sine quâ non ἐν γένει δὲ ἡ Εὐρώπη νὰ δίδῃ τὸν τῆς δικαίου τῆς ἐκείνου χριστόδοξος ἑλληνικοῦ ἀρχηγοῦ. Τοῦτο ἀποκρίνουσιν ἀρχαῖαι αἱ διαλάξεις τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Βεροίνου καὶ τοῦ προσωρινοῦ αὐτῆς τοῦ ἐξαρχικοῦ Κέντρου τῆς Ἀν. Ρωμυλίας.

Εὐλογᾶ ὅμως δεῖξαι καὶ δύο ἔρια τῶν ὁδοιπόρων τῆς «Δρόμου» ἀφίλκυστα ὑπερορίαν «Ἐκεῖ κοιλία τῶν Ἑλλήνων γράφει μικρὰ κοιλάδα. Ἀφ' ἡμῶν ἐγένετο βιαστικὴ καὶ ἀπέκλειστον μόνον εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς ἐπιμέρους τῶν ἀρχαιόρων τῶν Ἑλλήνων Πατριαρχείου ἀντιπάλου καὶ τῶν Μακεδονομάχων. Τέλος ἀφαιρεῖ Μοσκὸν τὸ χωρὶς ἀπὸ τὸν ὀρθοδοξίας ἀντιπαραστάσεις τῆς ὑπαρξεως Ἑλλήνων ἀρχιερέων ἐν Βουλγαρίᾳ ἐκμηρίσεα τῆς ἐκκ.

Βουλγάρων διωγμοί εν Αναστασιανή Ρωμυλίας 1904.

γαφικής Εκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους ἦσαν ἀπόγονοι ὀρθόδοξοι ἐν ἀμφοτέροις, ὁμόγλωσσοι δὲ ὁμοῦ πάντες πρὸς τὴν Βουλγαρικὴν ἀναφορικῶς πρὸς τὴν Μακεδονίαν, βουλομένοις διὰ τὸ ὡς πρὸς τὴν «ἐνλαῦδαν» ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ οἱόνει τοῦ ἐξαρχικοῦ δημόσιον τὴν αὐτὸ φάσιν ἀπόγονα ἀγόμενα, παραπέμπουσιν τοὺς Βουλγάρους εἰς τοὺς κατὰ ἐπανάστασιν σχεδὸν ἐπανεκδικίας δηλώσεις αὐτοῦ τοῦ Κεντρικοῦ των. Ἐμπόριον γοιοῦν ὁ ἐξοπλίσεως ἐξοπλίσεως κατὰ τὴν ἐν τῇ Κεντρικῇ Ἐξαρχίᾳ Ἐξαρχίαν Ὀρθοδόξων ἔνεκα μακεδονικῶν. Τοῦτο ὁμολογεῖ νῦν ἡ «Dzédnu».

Ἀλλὰ μόνον ἀναφερόμενοι τοὺς ἐλεεινοὺς κατὰ τὸ ἔθνος τοῦτο οἱ Βούλγαροι. Ἡ ἐποχὴ τῆς δεῖ τῆς μεθόδου τοῦ γένους καὶ τῆς συνεφωνίας διαβουλεύσεως τῆς κατὰ τὴν ἡμῶν δυναμῆδε ἀνεπαρκεῖ. Ἡ Εὐρώπη γνώσεις ἀρέσον, κατὰ τρόπον ἀνεπίδεκτον ἀμφισβητήσεως, ἵνες οἱ ἀποστρατευόμενοι τὴν κατοικίαν τῆς Μακεδονίας ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν ἀναρχικῶν ἐγκληματικῶν ἀποσπασμάτων τῆς Θεσσαλονίκης ἐπὶ τῶν ὀρεινῶν τοῦ ἐπανεκδικοῦ κομιτάτου καὶ ἐπωνυμίαν Ὀργάνωσις» μέχρι τῆς ὁρᾶ ἀρέσεων ἑβδομάδων τὸ κεφάλαιον - ἐπὶ τῇ ἐνεργείᾳ τῆς οἱ Μακεδόνες ὁρᾶ τοῦ δεδεῖν ὀσιαγιομόν καὶ τῶν ἀποφάσεων